

იმისთანა წმინდა საღმრთო, ბოგობიღ ბეჭე-
უბი სიფყავა, ფყიღობით და ჭებობით ბუბ-
თის გაცანა ყულა უკადრისებბაჟ უსამაგლოსია.

ბაგოდის 1918 წლის
25 ივლისიდან

რესპუბლიკა

პარასკევი, 13 მაისი. 2022 წ. №60 (9398) ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge უსანი 1 ლარი

ბანკი ყველგან მყვლეფაჟია!

ვიქტორ ყიფიანი:

ბიძინა ივანიშვილი ქვეყნის პროვინულ ინტერესებს მუდამ იცავს! ②

ნედ პრანსი: ნატოს ღია კარის პოლიტიკა განხილვას არ ექვემდებარება!

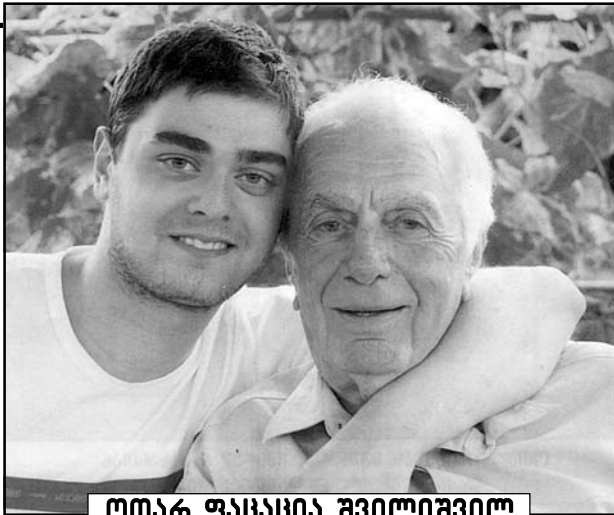
შისაბამისი განცხადება აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტში გაკეთდა. ჟურნალისტის კითხვაზე, რუსეთთან სამშვიდობო შეთავაზების მიზნით, იტყვის თუ არა შვედეთის შტატები ნატოს გაფართოებაზე უარს უკრაინასა და საქართველოსთან მიმართებით, სახელმწიფო დეპარტამენტის პრესსპიკერის ნედ პრანსი პასუხობს, რომ რუსეთმა უკრაინაში ომი ისე წამოიწყო, რომ პასუხი ვაშინგტონის მიერ წარდგენილ წინადადებაზე არ ჰქონდა გაცემული.

„ვიდრე ვლადიმერ პუტინი ომს წამოიწყო, ჩვენ ძალიან მკაფიოდ განვაცხადეთ, რომ მზად ვიყავით, განგვეხილა ზოგიერთი საკითხი, რომელიც რუსეთმა მაგიდაზე დადო. იყო კონკრეტული ნაბიჯები, კონკრეტული დისკუსიები, რომლებიც, მიგვაჩნდა, რომ ხელს შეუწყობდა ტრანსატლანტიკური საზოგადოების უსაფრთხოებას და მოსკოვის ზოგიერთ პრობლემასაც გადაჭრიდა. რუსეთმა ამაზე უარი თქვა. რაც შეეხება ნატოს, ჩვენ ძალიან მკაფიოდ ვამბობთ, რომ ნატოს ღია კარი ღია კარს ნიშნავს. ეს მნიშვნელოვანია ჩვენთვის და განხილვას არ ექვემდებარება“, – განაცხადა პრანსმა.

საინტერესოა „როსკომინის“ ხელმძღვანელის როგორმინის 8 მაისს ბაქოში გაკეთებული განცხადება, რომ რუსეთს შეუძლია ნახევარ საათში ბანაღბურს ნატოს ქვეყნები, მაგრამ ეს ღაუფიანობა, რაღან კოსმოსში დეჟამინის რყვა შეიძლება ბაგოდის 25 ივლისიდან, რა შედეგს მოუტანს იგი მსოფლიოს.

პაიპე, დედი, ყელაგდე! ③

საქართველოს საქართველოში შემოკარება არ გაამართლა, ახლა კი მიზანს ივანიშვილმა „ზენოლით“ მივალნავთო!

ოთარ ფაცაცია შვილიშვილი ნიკა წყაროხიასთან ერთად

შორს ჩემგან ყველა, ვისაც უცნებლო გული და უცნებლო თვალი ექნება, წერდა ერთ-ერთი ჩვენი წინაპარი.

ადამიანი მუხის შვილია, შრომისთვის, წვალვისთვის, ცოტა მედინერებისა და დიდი, ძალიან დიდი თვითგვემისთვის დაბადებული.

დიდიან გაჩენისა, ადამიანი საკუთარ ცხოვრებას თვითონ ქმნის, ხან – სახელოვანს, ხანაც – უსახელოს.

ამ პატარა მიწის ნაგლეჯზე, რომელსაც საქართველო ჰქვია, იმდენი სახელოვანი, სამაგალითო, თითო საჩვენებელი ადამიანი გვყოლია, უცნებლო გულით და უცნებლო თვალით ვერ გაიხსენებ.

და ეს ცნებელი, სევდასთან ერთად, სიხარულის ალალი ცნებელიცაა!

წლების განმავლობაში ბოლო დროის (სახელდობრ, მეოცე საუკუნის) ღირსეულ ქართველთა ცნებ-

კერაქოხისკან მათი ხსოვნა მრს აბარია

წარუშლელი კვალი საუკუნეში...

ლიან წარმოჩენას ემსახურებოდა ცნობილი ეკონომისტისა და პუბლიცისტის ანზორ ბაბუხაძის საავტორო გაზეთი „თანადგომა“, რომელიც ლეგენდარულ ბურაბ ანჯაფარაძის ფონდის თაოსნობით დაარსდა და 20 წელიწადი მაღალ პოლიგრაფიულ დონეზე გამოიცემოდა.

„თანადგომაში“ განთავსებული მასალები, ძირითადად ქართული სიტყვიერების საუკუნოვანი ცოცხალი ბრენდის „საქართველოს რესპუბლიკის“ ფურცლებზე იყო მიმოფანტული საიუბილეო სტატიების, ნარკვევების და ნეკროლოგების სახით... ამას ემატებოდა ანზორ ბაბუხაძის დაუბნებელი თხოვნით შექმნილი სახელდასხელო წერილები ჩვენი ნიჭიერი კალმოსნებისა და... მკითხველის თვალწინ კიდევ ერთხელ ცოცხლდებოდა გამოჩენილ ქართველ ხელოვანთა, მწერალთა, სპორტსმენტთა თუ სახელმწიფო მოღვაწეთა შესანატრი პორტრეტები.

„საქართველოს რესპუბლიკის“ დღევანდელ ნომერში უშუალოდ წარმოგიდგენთ საოცარი უბრალოებით, სიღრმით, გარჯით და ყოველივე ქართულის სიყვარულით გამოჩენულ პიროვნებას **ოთარ ფაცაციას** – ჭეშმარიტ მამულიშვილს, შურსა და ბონობებზე მუდამ მაღლა მდგომს, კონკრეტული საქმის უზადო შემსრულებელს, ყველას თანამდგომსა და დამფასებელს...

ამით ჩვენი გაზეთი იწყებს ახალი ფუნქციის აღსრულებას – არ დავივიწყოთ ერისთვის სამაგალითო ადამიანთა ღვაწლი და გავავებინოთ ჩვენს შვილებსა და შვილიშვილებს, რომ მათი სსოვნა ერს აზარია!

ყველა დროის ყველაზე დიდი ქართველი ჟურნალისტი, რედაქტორი, „ივერიის“ გამომცემელი, მწერალი და მოაზროვნე ილია ჭავჭავაძე 150 წლის წინათ „გაბრაზებული“ წერდა: „წარსული მკვიდრი საძირკველია აწმყოსი, როგორც აწმყო მომავლისა. ეს სამი სხვადასხვა ხანა, სხვადასხვა ჟამი ერის ცხოვრებისა ისეა ერთმანეთზე დაბმული, რომ ერთი უმეოროდ წარმოუდგენელი, გაუგებარი და გამოუცნობია. ეს სამთა ჟამთა ერთმანეთზე დამოკიდებულება კანონია ისეთივე შეურყეველი და ვარაუდული, როგორც ყოველივე მუნებრივი კანონი“...

ღირსეული ქართველები ქვეყნის წარსულის, აწმყოსა და მომავლის ეროვნული ბურჯები არიან, ამიტომ დამოუკიდებელი საქართველოს პირმშო გაზეთმა, როგორც 1918 წლის 25 ივლისიდან ქვეყნის მთავარმა მემბრტიანემ, ღირსეულ მამულიშვილებზე საკუთარი სათქმელი უნდა თქვას!

გავუფრთხილდეთ ქართულ ტრადიციებს, ვენლოთ ერთმანეთს, მოვეფეროთ ერთმანეთს და ამით რწმენა შევმატოთ ჩვენს იმედს და მომავალს – ქართველ ახალგაზრდობას!..

სპარტაკ ძოგულია

06. 5-6-7 83.

ბანკი ყველგან გვქვია!

დღემდე ვარიდეოლოგი „კრედიტ სუისის“ საბანკო ჯგუფთან დავაზე ქართულ მედიაში კომენტარს!

ვიქტორ ყიფიანი: ბიძინა ივანიშვილი ქვეყნის ეროვნულ ინტერესებს გუდაგ იცავს!

„საზოგადოებრივი ცნობილია, რომ როგორც ადვოკატი და იურიდიული ფირმის „ემ ქეი დი“ უფროსი პარტნიორი კოორდინაციას ვუწევ ბატონი ბიძინა ივანიშვილის მიერ „კრედიტ სუისის“ საბანკო ჯგუფის წინააღმდეგ რამდენიმე იურიდიული პროცესი მიმდინარე სასამართლო პროცესს. ამ დავის შესახებ ქართულ მედიას უცხოეთში გამოქვეყნებული რამდენიმე სტატია უკვე დაიბეჭდა და დამატებითი დეტალები მკითხველს თავს არ შევანყენ. ამჯერად, საკითხის ირგვლივ რამდენიმე ბოლოდროინდელი შეფასების საბაზისზე მივყავართ რამდენიმე გარემოებაზე მივინებო.

ჩვენ დღემდე ვერიდებოდით „კრედიტ სუისის“ საბანკო ჯგუფთან დავაზე ქართულ მედიას კომენტარს. ამას შეგნებულად ვაკეთებდით, ვინაიდან ნებისმიერ ასეთ კომენტარს – ჩვენგან უნებლიეთ, ხოლო სხვებისგან ალბათ გამიზნულადაც კი – შესაძლოა არასწორი და დამახინჯებული ინტერპრეტაცია მოჰყოლოდა. ამჯერად, ჩვენი მხრიდან კომენტარის სურვილი და აუცილებლობაც „მთავარი არხის“ მხრიდან საზოგადოებისთვის დამახინჯებული შინაარსის ინფორმაციის მიწოდებამ განაპირობა. ასეთმა არაობიექტურობამ და ფაქტების სათავესოვად გასაქმებამ სწორედ რომ იმ შესაძლო ვერცხვს ინტერპრეტაციას დაუღო საფუძველი, რაზეც უკვე აღვნიშნეთ. სწორედ ამიტომ მიზანშეწონილად ჩავთვალეთ, საზოგადოების ობიექტური ინფორმირების მიზნით, რამდენიმე აუცილებელი განმარტება.

ბატონი ბიძინა ივანიშვილის მხრიდან ზემოაღნიშნულ საბანკო ჯგუფთან გლობალურად წარმოებულ კომპლექსურ დავას ბოლო პერიოდში რამდენიმე სხვა ფაქტი მეტად საეჭვოდ დაემატა. საგულსხმობა, რომ არც ერთი მათგანი არც აღნიშნულ დავასთან და არც ორგანიზაცია „კრედიტ სუისთან“ არავითარ კავშირში არ არის.

კერძოდ, ამა წლის მარტიდან მოყოლებული აპრილის შუა რიცხვებამდე ბატონი ივანიშვილს გარკვეული შეფერხებები შეექმნა ლონდონიდან და ნიუ იორკიდან ხელოვნების ნიმუშების დროულ და შეუფერხებელ გადაადგილებაში. წარმოქმნილი შეფერხებები – რომლებიც შედარებით იოლად გადაიღება ნიუ იორკში, ხოლო უფრო რთულად ლონდონში – საბოლოოდ გადაიჭრა სამართლებრივი და სხვა არხებით. ასევე, დროში უცნაურად ემთხვევა ბატონი ივანიშვილის მიერ გერმანიაში ძველის ჩაბარების სანაცვლოდ შექმნილი ასალი ვერტმფრენის საქართველოში ჩამოყვანასთან დაკავშირებულ გართულებას. მაშინ, როდესაც ის მარტის დასაწყისში უნდა ყოფილიყო თბილისში, რეალურად მისი ჩამოყ-

ვანა შუა აპრილში მოხდა, თუმცა ეს ხელოვნურად შექმნილი პრობლემა ბატონი ივანიშვილის მიერ იურიდიული გზებით მოგვარდა.

ბატონი ივანიშვილის პოზიციას, რომ „კრედიტ სუისთან“ ყველა უთანხმოება ასევე სამართლებრივი გზებით უნდა გადაიჭრას და ამ მიზნით პროგრესიც უკვე თავლში საცემია. ბერძნულადაა საბანკო ჯგუფთან მიღწეული წარმატების შესახებ საზოგადოებისთვის უკვე ცნობილი; აგრეთვე, წარმატების ყველა პირობა არსებობს ამა წლის სექტემბერში სინგაპურში გასამართ პროცესთან დაკავშირებითაც. თუმცა, ბერძნულადაა სინგაპურში პროცესების პარალელურად თავი იჩინა საბანკო ჯგუფის მხრიდან მისი მნიშვნელოვანი კლიენტის უფლებების ახალი ტიპის დარღვევებმა, რაც საბანკო ტრასტზე კლიენტის მიერ გადაირიცხვებზე გაცემული დავალებების დროულად და წეროვნად შესრულებაზე უარში გამოიხატა. მეტიც, დავალებების შესრულებლობას არავითარი დასაბუთებული ასსნა არ მოჰყვა, ხოლო ბატონი ივანიშვილის წარმომადგენლებისგან საბანკო ჯგუფის ტრასტზე გასული ბოლოდროინდელი კორესპონდენცია რამდენიმე კვირა პასუხგაუცემელი იყო. მეტიც, ტრასტთან მიმართებაში უთანხმოება დღემდე არ არის აღმოფხვრილი. სწორედ რომ ტრასტის მხრიდან ასეთმა დამოკიდებულებამ განაპირობა ბატონი ივანიშვილის „კრედიტ სუისის“ ტრასტის მიმართ უკვე მორიგი, ამჯერად გერმანიის იურიდიულში, სარჩელის შეტანა. აქვე განსაკუთრებული აღნიშვნის ღირსია კავშირის არქონა „კრედიტ სუისის“ საბანკო ჯგუფის წინააღმდეგ აქამდე წარმოებულ სასამართლო პროცესებსა და საბანკო ტრასტის მიერ სხვებზე გადაირიცხვებზე შექმნილ შეფერხებებს შორის: თუკი პირველ შემთხვევაში დავა წარმოებს იმ ზიანზე, რაც ბატონმა ივანიშვილმა განიცადა სხვადასხვა ბანკის საქმიანობაში უმძიმესი სტრუქტურული დარღვევების შედეგად და იგი სწორედ რომ ამ ზიანის ანაზღაურებას მოითხოვს, საბანკო ტრასტის მხრიდან გადაირიცხვები აბსოლუტურად განყენებულ აქტივებს ენება.

ისევე როგორც ხელმოწერების ნიმუშებისა თუ ვერტმფრენის შემთხვევაში, ტრასტთან უთანხმოების გადაჭრა სამართლებრივ რეჟიმში ინარჩუნებს, შესაბამისი კანონმდებლობით დადგენილი ყველა საშუალებების გამოყენებით. სწორედ სამართლებრივი კანონმდებლობის მოქმედება იყო ბატონი ივანიშვილის დამოკიდებულება დღემდე, ასეთად დარჩება ეს დამოკიდებულება მომავალშიც. ცხადია, რომ ეს სიმტკიცე და შეუვალობა საბანკო ჯგუფს არც სამართლებ-

ბიძინა ივანიშვილის აღმოკატი, იურიდიული ფირმა „ემ ქეი დის“ უფროსი პარტნიორი ვიქტორ ყიფიანი „კრედიტ სუისის“ საბანკო ჯგუფის მიმართ დავის შესახებ განცხადებას ავრცელებს, რომელსაც უცვლელად ბთავაგობთ:

რივად და არც რეპუტაციულად კარგს არავფერს უქადის.

ამასთანავე იმ შემთხვევაში თუკი აქ წამოჭრილი ესა თუ ის საკითხი დამატებით, სამართლის ნორმების მიღმა შეფასებას და კომენტარს მოითხოვს, ამას ბატონი ივანიშვილი თავად გააკეთებს საგანგებოდ დაგეგმილი პრესკონფერენციების გზით. მანამდე კი, მოწოდება იქნება, ნებისმიერი შეფასებისას მხოლოდ სამართლებრივი ნორმების ფარგლებში დავრჩეთ და მათ არ გავცდეთ.

ზემოთქმულთან ერთად, მსურს, ასევე ჩემი პირადი პოზიცია გადმოვცე. კარგად მესმის ის ემოციური ფორა, რაც ბატონი ივანიშვილის მონაწილეობით ასეთი მასშტაბის საქმეების წარმოებას უკავშირდება. მიუხედავად ამისა, დაბეჯითებით მოვეუროდები საზოგადოებას ემოციებით შეფასებებისგან თავშეკავებისაკენ, რამეთუ ემოციებით მსჯელობას სარგებელი არასდროს მოუტანია. სანაცვლოდ კი, მხოლოდ დასაბუთებული ფაქტებით, განზონასწორებული ინფორმაციისა და სამართლის გამოყენებით მსჯელობა არის ფართო საჯარო ინტერესის ნებისმიერ საკითხზე განსჯის ერთადერთი სწორი საშუალება.

პრიორიტეტებზე საუბრისას, ორივე სიტყვით ვთქვათ: ალფინგნაჰ: ჩვენი ძვირფასი მიზანს რთულ დროში, ასევე მიზანს რთული გომოქოლიტიკური პროცესების გზაჯვარედინზე მოქმედებს. სახეზეა არაბრთი გამონათქვამი, რაც ძვირფასი საბანკო უარსა და პრემიუმ უკვე განსჯავბულ ამალუაში. პირადი შეფასებაა, რომ არსებული ხელისუფლების პირებზე გამოცხადებული პიროვნობა მხარდაჭერი კითხვებზე, რატომ ვთქვათაა შედეგად უსაფრთხო და სტაბილური განვითარების გარეგნული მდგომარეობის ინტერესებს. ბატონი ივანიშვილთან ჩვენი საბანკო საქმიანობის შედეგად მუდმივი კონტრაქტი აკცია სრულ საფუძველს მამაქე, განვაცხადო, რომ ჩვენი ძვირფასი ეროვნული ინტერესების შესახებ უარსა და ანგარიშგაშვებაში მოწყობილი იქნება.

აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორია 90 წლისაა

საბართველოს ეგვიპტის ხარაჰის ეროვნული ასტროფიზიკური ობსერვატორიის დაარსებიდან 90 წელი შესრულდა. აღნიშნულ თარიღთან დაკავშირებით საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის მოადგილე ნუნუ მიტქვირიძე აბასთუმნის გამართულ ღონისძიებაში მიიღო მონაწილეობა და ობსერვატორიის იუბილე თანამშრომლებსა და მეცნიერებს პირადად მიულოცა.

ნუნუ მიტქვირიძე დამსწრე საზოგადოებას სიტყვით მიმართა და ქართული მეცნიერების განვითარებისა და ასტრონომია-ასტროფიზიკის პოპულარიზაციაში ობსერვატორიის როლზე ისაუბრა. 2019 წლიდან აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიაში ფუნდამენტური ცვლილებები განხორციელდა. განახლდა ობსერვატორიის მთავარი შენობა, სრულად აღდგა დიდი ტელესკოპის AZT-11-ის ნაგებობა, განახლდა საგამოყენო და სამუშაო სივრცეები და ბიბლიოთეკა. ინფრასტრუქტურის გაუმჯობესებისა და შენობის აღჭურვის მიზნით სამუშაოები ამ ეტაპზეც გრძელდება. მიმდინარეობს ობსერვატორიის ბაზაზე ახალი თანამედროვე ტელესკოპის განთავსების პროცესი, რომელიც, თავისი აღჭურვილობით რეგიონის მასშტაბით საუკეთესო იქნება. ჯამში ობსერვატორიის ინფრასტრუქტურული განვითარებისთვის საქართველოს მთავრობამ 10 მილიონი ლარი გამოყო.

2022 წელს სამეცნიერო-კვლევითი დაწესებულების მასშტაბები გაფართოვდა. კერძოდ, ობსერვატორიას თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი თბილისის ოფისი შეემატა. დედაქალაქში არსებულ ოფისში ფუნქციონირებს აბასთუმნის ობსერვატორიის დამარსებლის, აკადემიკოს ვეგენი ხარაჰისა და აკადემიკოს ჯუმბერ ლომინაძის სახელობის კაბინეტები, სადაც ახალგაზრდებს, აკადემიკოსების სამეცნიერო შემეცნების გაცნობასთან ერთად, სამეცნიერო-კვლევითი სემინარებსა და შეხვედრებში მონაწილეობის შესაძლებლობაც აქვთ.

ქართული ღვინის დავუსტასია დიდ ბრიტანეთში

დიდი ბრიტანეთში ქართული ღვინის დეგუსტაცია გაიმართა. ღონისძიებას, რომელიც ქალაქ მანჩესტერში ჩატარდა, ღვინის ეროვნული სააგენტოს კონტრაქტორი ბრიტანული კომპანიის „Swirl Wine Group“ ხელმძღვანელი, ღვინის მაგისტრი სარა ებოტი უძღვებოდა.

ღონისძიებას 40-მდე სტუმარი დაესწრო – სომელიეები, ღვინით ვაჭრობის სფეროს და მედიის წარმომადგენლები. ლონდონში გამართულ დეგუსტაციაზე ქართული ღვინის იმპორტიორებმა 60-მდე დასახელების ქართული ღვინო წარმოადგინეს, მათ შორის ისეთი ღვინოები, რომლებიც ბრიტანეთის ღვინის ბაზარზე ჯერ არ იყიდებოდა. ქართული ღვინოების დეგუსტაციასთან ერთად, სარა ებოტის პრეზენტაცია ქართული ღვინის კულტურისა და ისტორიის, ვაზის ჯიშების სტუმარებისთვის გაცნობას მოიცავდა.

ისტორიას ჩაბარდა ფაშიზმზე გამარჯვების კიდევ ერთი, 77-ე წელი. იგი ჩვეულებრივად ზემოთ აღინიშნა (მეტ-ნაკლებად) ყველა ქვეყანაში. მოზეიმეთა შორის არ იყო მხოლოდ უკრაინა, რომელიც დღეს თავისი გამარჯვებისთვის იბრძვის უკანასკნელ სისხლის წვეთამდე, უკანასკნელ ამოსუნთქვამდე.

საკმაოდ დიდი დღესასწაული გაიმართა რუსეთში, რომელიც უკრაინას სისხლის ზღვაში ახრჩობს. წითელი მოედანი მოზეიმეებს ვერ იტყვია, მაგრამ უმაღლესამ-ჩვევი იყო, რომ ზემოთ მარილი აკლდა. რა-ღაც ლაღად და „სახალხოდ“ ვერ მხიარ-ულობდნენ. ომის შემოქმედის, ბლიცკრიგ-ში დამარცხებულის, პრეზიდენტ პუტინის სიტყვა ერთობ უღიმღამო, დიდი ვერაფ-რის მთქმელი იყო, თვითონ ვლადიმირ ვლადიმირის ძეს სახეზე ზეთი ჩამოსდი-ოდა.

ელოდნენ, რომ ამ დღეს რუსეთის მთა-ვარსარდალი უკრაინას ოფიციალურად გამოუცხადებდა ომს და რუსეთი „სპეცო-პერაციიდან“ ომის რეჟიმზე გადავიდო-და. ყველასთვის მოულოდნელად მან ამ სა-მარცხვინო, ძმათა მკვლელებს რაც შე-იძლება სწრაფად დასრულების მოსურნე-მომლოდინე ხალხი დააღალატა, ომი კი-დევი დიდხანს გაგრძელდება. ერთი სიტყვით, რუსეთი ომის გაჭიანურების ტაქტიკაზე გადადის. სხვათა შორის, ეს ვი-თარება აშშ სამხედრო დაზვერვაშიც და-ადასტურა.

საინტერესოა „როსკოსმოსის“ ხელ-მძღვანელის როგორინის (ის უთუოდ ცნობილი ქორი, სახელწოდება დუმის ყო-ფილი დეპუტატი, აღდგინების ქარ-თველთმომსახურე როგორინია) 8 მაისს გა-კეთებული განცხადება, რომ რუსეთს შე-უძლია ნახევარ საათში გაანადგუროს ნა-ტოს ქვეყნები, მაგრამ ეს დაუშვებელია, რადგან კოსმოსში დედამიწის რყევა შე-იძლება გამოიწვიოს და, ვერაფერ იტყვის, რა შედეგს მოუტანს იგი მსოფლიოსო.

აშკარაა ევროპის ბირთვული იარაღ-ით განადგურების მიუქარა. ასეთი მიუქარა ადრეც იყო. ეს უთუოდ სიმპტომურია. თუ რუსეთი ამ მიმდინარე ომში დამარცხდება, კაცმა არ იცის, რას მოიმოქმედებს. ოლონდ ისიც ნაღდა, რომ მასაც დედა ეტირება. მაგრამ ჩვენ უკეთესის მოლოდინი ვიქო-ნიოთ.

რუსებს უყვარდათ რიტორიკული თქმა, როცა მიხაკისფერი ჭირი გერმა-ნიას და იქიდან მთელ მსოფლიოს მოედო, „სად იყო მაშინ გერმანელი ხალხი, რატომ ხმას არ იღებდაო?“ ახლა სად არის „პროგრესის მედროშე“, ყველას მამიდა რუსი ხალხი, როცა მისმა ხელისუფლებამ თვით რუსეთს და მსოფლიოს თავს მოახ-ვია უკრაინასთან სამარცხვინო ომი? იმ-ედი ვიქონიოთ, რომ რუსი ხალხი ბოლოს და ბოლოს ხმას ამოიღებს, თუ უკვე გვიან არ იქნა!

ჰო, აშკარად იკვეთება, რომ ეს ომი მა-ლე არ დამთავრდება. ისიც იკვეთება, რომ, როცა სროლა და დაბომბვა შეწყდება, იგი ცივ ომად გაგრძელდება მეომარ ქვეყნებს შორის და კარგა ხანს გასტანს. ამის ნი-ნაპირობა უკვე გამოიკვეთა იმ საშინელი იდეოლოგიური დაპირისპირებით, რომ-მელსაც საზღვარი არა აქვს. მან უკვე მი-აღწია მეორე ომის პრაქტიკას, ფაშიზმსა

პაიპე, დედი, ყალბადე!..

და კომუნიზმს შორის არსებულ, ყოველ-გვარი კომპრომიზის გამოძირცხავ სტატუს კვოს: **მტერი არის მტერი და არაპიტი-ბრი ადაშიანური მასში არ არის და არც შვილაბა იყო!**

აი, როგორ დგას საქმე მოძმეების კი არა, ღვიძლი ძმების, რუსების და უკრა-ინელების დაპირისპირებაში.

და მაინც ისეთ ეპიზოდსაც წაანყდე-ბი, ზემორე აპოკალიფსის ზმანება შეგი-ნელდება.

ამასწინათ ტელევიზიით ასეთი რამ ვნა-ხე: მოდის რუსული ტანკი, ნელა, მაგრამ ჯიუტად. მოულოდნელად წინ გადაუდგე-ბა უკრაინელი ხანდაზმული კაცი და ცდი-ლობს შიშველი ხელებით შეაჩეროს. აჩერ-ებს კიდევ...

ამ კადრმა მსოფლიო მოიარა და დიდი გამოწვავა მოჰყვა. ალტა-ციხული ადამიანები და ტელეკომუნი-კატორები აციხიციხიანი თვალი-ბით ჰყვაროდნენ, როგორ აჩერებდა მტერი უკრაინელი უპიტი-ბრი ადაშიანური მასში (უკვე რომორც მრავლობით მოვლანას), ერთი შვი-თხევა მასობრივ გმირობად იცა.

მეც მეზობელი უკრაინელი ხალხის გმირობით ვიყავი და ვარ გათანგული, ოლ-ონდ, ხანდახან, ამასთან ერთად, სხვა რე-ალობასაც ვხედავ ქვეშეცნეულად.

ის ტანკი გაჩერდა. ოლონდ ხომ აშკა-რაა, რომ გაჩერდა არა მის წინ გადამდგა-რი კაცის დევგმირული მიწოდის გამო, არამედ იმიტომ, რომ შიგ მჯდომმა ტან-კისტმა გააჩერა. ეს სრულიად არ ამცრობს უკრაინელის საარაკო ვაჟკაცობას, რომე-

ლიც სასონარკვეთილი მტრის ტანკს ხე-ლით შეება. მას ხომ არავითარი შანსი არ ჰქონდა, რომ რუსი ჯარისკაცი არ გადა-უვლიდა.

აფხაზეთის ომიდან (1993 წლის ივლისი იყო) დღემდე მკაფიოდ მახსოვს ასეთი ეპი-ზოდი: სოხუმთან მარშით მიმავალ ტან-კს (ჩვენს ტანკს!) საიდნალაც ეშმაკად გა-მოხეტებული ლორი შეუვარდა. რაღაც შე-კივლებსავით ხმა და მორჩა. მუხლუხმა თითქოს გილიოტინით მოკვეთილი თავი გამოისროლა, ასფალტზე კი რაღაც უფ-ორმო სისხლიანი სუბსტანცია დარჩა... აი, ასეთი უფორმო, სისხლიანი სუბსტანცია შეიძლება დარჩენილიყო იმ ვაჟკაცი-საგან, ტანკი რომ არ შეჩერებულყო, რუს ტანკისტს, მტერსა და არაკაცს რომ არ შე-ეჩერებინა... და ახლა უთუოდ უნდა ვთქვა, ის ტანკისტი მტერი კი იყო, მაგრამ არაკ-აცი არამც და არამც არ ყოფილა, ისიც მი-სი მონინალმდევე უკრაინელივით ვაჟკა-ცი, რაინდი იყო, რასაც უთუოდ უნდა და-ნახვა. სხვაგვარად დღევანდელი მტრები საშუალოდ მტრებად დარჩებან.

კიდევ. უკრაინელი ქალბატონი თვალ-ცრემლიანი ჰყვებოდა, ადამიანის სახედა-კარგულმა რუსმა ჯარისკაცებმა დანგრე-ული სახლის სარდაფში, ჯურღმულში და-მაღული ქალები, ბავშვები და მოხუცები ზევით ამოგვრეკეს, ძალიან უხეშად გვექ-ცოდნენ, გვაგინებდნენ, ბოლოს ცინიკური სახეებით პური დაგვირიგესო. მომკალით და კონკრეტულად ამ მომენტის ტრაგიკუ-ლობა ვერ აღვიქვი. გასაგებია, რომ მტრის ჯარისკაცებმა დამალული ადამიანები სულ ცემა-ტყეებითა და გინებით ამოიყვა-ნეს ზევით. მტერი იმის მტერია, რომ მტრუ-ლად უნდა მოექცეს ყველას, ქალი იქნება თუ ბავშვი, მაგრამ მათი შემდგომი ქმედე-ბა ერთგვარად არბილებს მანამდე მხე-ცობასა და მზაკვრობას, „ცინიკური სახე-ებით“ პური რომ დაურიგეს შიმშილით გულგადაღულად ადამიანებს. ძირძირობამ-დე გათახსირებული და სულგაყიდული ავ-აზაკები ასე არ იქცევიან. ამასაც დანახ-ვა უნდა...

ერთიც. ტელევიზიით ძალზე გასახარო ინფორმაცია გადმოიცა: წარმატებით შეს-რულდა უკრაინის პრეზიდენტის ბრძა-ნება თუ განკარგულება ალყაშემორტყმუ-ლი მარიუპოლიდან - „აზოვსტალის“ კა-ტაკომბებიდან მოსახლეობის სამშვიდო-ბოს გამოყვანის შესახებ. 600-მდე ქალი, ბავშვი, მოხუცი, რომლებიც ორი თვე ჯურღმულში იყვნენ ჩაბუდებულები, აკ-ლდათ მზის სხივი, წყალი, საჭმელი და წა-მალი, საფრთხეს განერიდა. მაღლი უფალს! ვაშაა! ვის არ გაახარებს ეს ცნობა. ოლ-ონდ ნუ დაგვავინყდება, რომ გადარჩენის ეს ოპერაცია მას შემდეგ გახდა შესაძლე-ბელი, რაც მოალყეებმა, რომლებსაც იქ ყოველი მეტრი გამოთოფილი აქვთ, რამ-

დენჯერმე მოანყეს მწვანე დერეფანი და გაუბედურებული ხალხი გაატარეს.

რატომ მოვიყვანე ახლა ეს რამდენიმე ეპიზოდი? იმიტომ, რომ ისინი რწმენას გვმატებს, ამ საყოველთაო ბოროტების ზემოთ ჟამსაც კი ადამიანი შეიძლება ად-ამიანად დარჩეს, მტერია ის თუ მოყვარე.

როგორც ვთქვით, ომის სწრაფად დას-რულების იმედი არ უნდა გვექნოდეს და, რაც უფრო გაჭიანურდება, მით უფრო გა-იზრდება შანსი, რომ მან, ბოლოს და ბო-ლოს, საქართველოც ჩაითრიოს.

სამისოდ ბევრთად, ყოვლად უს-ინდისოდ იღვწის ჩვენი რადიკალური ოპოზიცია. მისი უსამართლობის, მი-კერძობის, ხელისუფლებასთან და ხე-ლისუფლებისთვის სულგაყიდული ბრძოლის მაგალითად იმის განხეი-ვაც კმარა, რაც ხელისუფლებას დღე აყარა, როცა მან დოკუმენტი მიიღო უკრაინაში გაჩაღებული ომის გამო: დაგმო აგრესორის ქმედება, სრულად დაუჭირა მხარი უკრაინას და შექ-ლიბდაგვარად დახმარება აღუთქვა. აგრესორი და მტერი კი, მაგრამ სიტყვა რუსეთი არ უხსენებია, რადგან თავის-თავად იგულისხმებოდა. როგორ თუ სიტყვა „რუსეთი“ არ გამოკვეთაო, მოს-დგნენ მაგრამ რას მოსდგნენ. მთელ მსოფლიოში გაავრცელეს უკეთური ხმა, საქართველოს ხელისუფლება რუ-სეთს უჭერს მხარსო. ეს უმართებულო აზრი სწორედ მას შემდეგ ბოგინობს, კივიის ხელისუფლების მხრიდან სწო-რედ მას შემდეგ ცვივა კენჭები ჩვენს ბოსტანში.

ეს ამბავი ამ დღეებში ვატიკანში ჩატა-რებულმა რომის პაპის ფრანცისკეს ქადა-გებამ გამახსენა. წმინდა პეტრეს ტაძარ-თან შეკრებილ ასიათასობით მრევლს ესა-უბრა უკრაინაში მიმდინარე ომზე, დაგ-მო აგრესორი, მინასთან გაასწორა მისი ქმედება და გამარჯვება უსურვა გმირ უკ-რაინელ ხალხს. მთელი ქადაგების განმავ-ლობაში მას ერთხელაც არ უხსენებია რუ-სეთი. ამას, როგორც ფაქტს, საგანგებოდ გაუსვა ხაზი ინფორმაციის უცხოელმა ავ-ტორმა.

რუსეთი არ უხსენებია, მაგრამ ქვეყა-ნა არ დაქველდა, ყველა ისედაც მშვენიე-რად მიხვდა, ვინ იყო აგრესორი. ამ ფაქ-ტმა იქნებ სინანული მოგვგვაროს რომის პაპზე უფრო კათოლიკე ჩვენს ოპოზიცი-ას. (სხვათა შორის, მისმა უწმინდესობამ ფრანცისკემ სრულიად რუსეთის პატრი-არქს კირილს მოუწოდა არ გახდეს „კრემ-ლის საკუროთხევლის ბიჭი“)...

თუმცა, რას ვაბობო, რა ამაო ოცნებას ვეძლევი?
- შეილო, ზურაბ, სადამდე?
- ვაიმე, დედი, ყალბადე!

ალეკო ასლანიშვილი

არსებობს თუ არა რეალურად „დამკვეთი“, რომელსაც საქართველოს ომში ჩაბმა უნდა და არის თუ არა ყველა სხვა უშედეგო ნაცადი ხერხის შემდეგ ბიძინა ივანიშვილი გვერდულ მათთვის ბოლო კოდი?

ვამტყბა, რომ საქართველოზე ორკვე-ტრიტირებული შეტევა მას შემდეგ დაიწყო, რაც 24 თებერვალს უკრაინაში რუსეთი შეიჭრა. ვილადა, ან ვილადაც ფარულად თუ ღიადა, საქართველოს ომში ჩაბმისკენ უბიძგებენ, რაც სხვადასხვა ტაქტიკისა და სხვადასხვა მოთამაშების გამოყენებით მიმდინარეობს. ე.წ. სტრატეგიული მიზანი კი აქ არეულობის მოწყობა და ჩვენი ქვეყნის ომში რამენაირად ჩათრევაა. ჩნდება კითხვა – რა შუაშია აქ ივანიშვილი? – შუაშია კი არა, როგორც ჩანს, ამ დამკვეთისთვის თავშია, თანაც ყველაზე ბოლო კოდი, რომელზეც ზენოლის შედეგად, ფიქრობს ქვეყნის საომარ მოქმედებებში ჩართვას.

შედეგად ბიძინა ივანიშვილის მისამართით, რეალურად გვაფიქრებინებს, რომ ვიღაც დიდ მოთამაშეებს უფრო დიდი სურვილები აქვთ. ივანიშვილზე შედეგად შეფასება ის ფაქტი, რომ მოგაბრუნოთ სასამართლოს შედეგად, შეიცვალა სახელი ბანკი, რომელსაც ბიძინა ივანიშვილისთვის მოკარული ფულის დაბრუნება დაეძალა, ამ ტრანზაქციას უკვე ერთი თვეა ახორციელებს. საბარაულოდ, ვილა-ცის მიხედვით, ბანკს იმედი აქვს, რომ ივანიშვილი, როგორც ი.წ. რუსი „ოლიგარქი“, დასავლეთის მიერ სანდქირიბულ მილიარდობებს შორის გამოვდება, სოლო ამ უშუალე მომდევნო-ბიძინა ივანიშვილი იქნება.

ვილსოვოსი ზაზა შათირიშვილი: „სამწუხაროდ, არსებობს დამკვეთი ძალა, რომელსაც უნდა ჩვენ ქვეყანაში მეორე ფრონტის გახსნა და ამ ძალაში, ბუნებრივია, არ ვგულისხმობს საქართველოსა და უკრაინაში მოქმედ ძალებს. ამ „დამკვეთი“ ძალისთვის“ მეორე ფრონტი არის აუცილებელი, რათა მოხდეს კონფლიქტის გლობალიზება, რადგან, როგორც ჩანს, ვერ მოხდა რუსეთის იმ დონეზე საერთაშორისო იზოლირება, როგორც ჩაფიქრებული იყო. ამიტომ ამ „დამკვეთ ძალას“ ჭირდება მიძინებული კონფლიქტების გაღვივება და შესაბამისად, საქართველოს ჩართვა საომარ მოქმედებებში. ეს გარემოება აღნიშნულ „დამკვეთ ძალას“ მისცემს შესაძლებლობას, რუსეთი მაქსიმალურად წარმოაჩინოს გლობალურ საფრთხედ.

საქართველოს ომში ჩართვის მსურველთა გარეგანმა ზენოლამ შედეგი ვერ გამოიღო, შესაბამისად ამ ძალების მოქმედებები კიდევ უფრო მკაფიო და აგრესიული გახდა.

დღეს უკვე საქართველოსა და უკრაინაში არსებული მეზუთე კოლონა მათი „დამკვეთის“ დაჯალბებით ღიადა და დაუფარავად აცხადებს, რომ ომი არის „ერთადერთი სწორი გზა“ ჩვენი ქვეყნისთვის. ამიტომაც სულაც არ არის გასაკვირი, რომ ამ „დამკვეთ ძალას“ სურს ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკაში შემობრუნება და კონფლიქტში შემოყვანა, უკვე მისი ხელით სასურველი შედეგის მიღწევა... „დამკვეთ ძალას“ მიანია, რომ მთავარი ამ შემთხვევაში ფინანსური ზენოლაა. ჩემთვის

სააკაშვილის საქართველოში შემოპარვა არ გააბრუნა, ახლა კი მიზანს ივანიშვილზე „ზენოლით“ მივაღწევთ!

შემთხვევაში პოლიტიკურ სარჩულს იღებს, რათა თავი დაიძვრიოს.

ამის დასტურია შვეიცარიული ბანკის მიერ, შვეიცარიის საბანკო სისტემის რეგულაციისთვის უმძიმესი ზიანის მიყენების ხარჯზე, ბიძინა ივანიშვილისთვის მისი კუთვნილი თანხების გადარიცხვის შეფერხება.

„ქართული ოცნების“ თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ შვეიცარიულ ბანკთან ბიძინა ივანიშვილის მოთხოვნებთან დაკავშირებით მედიასთან შეკითხვის საპასუხოდ კომენტარი გააკეთა.

„თუ აქვთ იმის ილუზია, რომ ბიძინა ივანიშვილი თანხის სანაცვლოდ, როგორც არ უნდა იყოს ეს თანხა, ვინმეს ქვეყანას გაანადგურებინებს, მათ არ სცნობიათ კარგად ბიძინა ივანიშვილი და მისი ხასიათი. რაც შეეხება ერთი თვის განმავლობაში გადარიცხვის შეფერხებას, როდესაც ასეთი გადაარიცხვას, სტანდარტულს, სჭირდება რამდენიმე საათი, როდესაც ასეთი რამ ხდება და როდესაც შვეიცარიული ბანკი მთელი საბანკო სისტემის რეგულაციას აყენებს კითხვის ნიშნის ქვეშ, იქ, რა თქმა უნდა, უფრო ღრმა ეჭვებში შეიძლება შეხვიდე. ამაზე საუბარი, სომ არ არის ეს შანტაჟი? მით უმეტეს, რომ თავად ბანკის განცხადებაში პოლიტიკური მისივე იყო გამოჩენა“, – განაცხადა ირაკლი კობახიძემ.

კონფლიქტოლოგი მამუკა არეშიძე for.ge-სთან ამბობს, რომ არაფრის გამო-რიცხვა არ შეიძლება, ასევე ამ ამბის მიხედვით საქართველოს სვალინდელ დღეზეც შესაძლებელია. არეშიძე ამბობს, რომ მსოფლიოში ხდება ასეთი პრეცედენტები, როდესაც მსოფლიოში ძლიერი საფინანსო და ეკონომიკური სტრუქტურა წაგების

ხდება თუ არა რეალურად ივანიშვილზე რაიმე სახის ზენოლა, ან აქვს თუ არა გარკვეული ინფორმაცია, რომ მოხდება, არეშიძე თვლის, რომ ამაზე საჯაროდ საუბრის პრეროგატივა ივანიშვილს ეკუთვნის, თუმცა თუკი მსგავსი რამ არსებობს, ეს საზოგადოებისთვის მიწოდებული და ახსნილი უნდა იყოს.

„ეს იქნება სატელევიზიო ეთერი, სახალხო შეკრება თუ წერილის სახით გავრცელება, არსებითი მნიშვნელობა არ აქვს. რაც შეეხება იმას ვისგან შესაძლოა ივანიშვილზე ზენოლა ხდებოდეს, ამ კითხვას უნდა ვუპასუხო ან სრულად ამომწურავად, რაზეც ინფორმაცია არა მაქვს, ან უნდა ვუპასუხო ზოგადად, ანალიზის სახით. ბარიკადის ორივე მხარეს არსებობენ ადამიანები, იქნება ეს რუსეთი თუ დასავლეთი, რომელთაც სხვადასხვა მიზნით ფრონტის გაშლა სურთ. განსაკუთრებით ეს აპრილის მეორე ნახევარში იგრძნობოდა, მიუხედავად უკრაინული მხარის წარმომადგენლების განცხადებისა, რომ ეს წინა შედარებით შემცირდა. ამის მიზეზი ისაა, რომ განსაკუთრებული ზენოლის ობიექტი მოლდოვა გახდა. მოლდოვა, რიგი მიზეზების გამო ამ ვითარებაში უფრო მობერებულად და საჭიროა – ერთი ფრონტი იქნებოდა ნატოს საზღვრებამდე. რუსეთში ძალიან სერიოზულად იყენებ განწყობილი, რომ საქართველოში და მოლდოვაში ვითარება გაემწვავებინათ“, – ამბობს არეშიძე.

მისივე თქმით, როგორც ჩანს, რუსეთში პატრუშევის იდეამ, ვითარების გამწვავება საქართველოშიც მომხდარიყო, ფეხი ვერ მოიკიდა. თუმცა არეშიძე ამბობს, რომ დასავლეთშიც არიან ადამიანები, რომლებსაც იგივეს გაკეთება უნდათ, მაგრამ მიზანი სხვაა. მათ რუსეთის, რაც შეიძლება ფართომასშტაბიან ომში ჩაბმა სურთ, რათა მისი დასუსტება დაჩქარდეს. ამის მიუხედავად, კონფლიქტოლოგს მიანია, რომ რუსეთი სამხედრო თვალსაზრისით, უკვე დასუსტებულია. თუმცა ეს იმას არ ნიშნავს, რომ საქართველოში, დასავლეთში და რუსეთში მყოფი ძალები თავისას არ გააგრძელებენ.

რომლებსაც იგივეს გაკეთება უნდათ, მაგრამ მიზანი სხვაა. მათ რუსეთის, რაც შეიძლება ფართომასშტაბიან ომში ჩაბმა სურთ, რათა მისი დასუსტება დაჩქარდეს. ამის მიუხედავად, კონფლიქტოლოგს მიანია, რომ რუსეთი სამხედრო თვალსაზრისით, უკვე დასუსტებულია. თუმცა ეს იმას არ ნიშნავს, რომ საქართველოში, დასავლეთში და რუსეთში მყოფი ძალები თავისას არ გააგრძელებენ.

„თავიდან ქართველ საზოგადოებაში ეგონათ, რომ ეს ამბავი უკრაინიდან მოდიოდა და მათ სურდათ, აქ ახალი ფრონტის გახსნა მომხდარიყო. მე რეგანდა მოსაზრება, რომ ისინი ამას დასავლეთის ინტერესებიდან გამომდინარე აკეთებდნენ. პრინციპში, ამის დევნას აზრი არა აქვს. ამ საქმეში მე ვთვლი, რომ „ნაციონალურ მოძრაობას“ უფრო მეტი როლი მივანიჭებ, ვიდრე ამის გამკეთებლები იყვნენ. საქართველოს ხელისუფლების დისკრედიტაციის საქმეში კონკრეტული წვლილი მიუძღვის, მაგრამ აქ ომის გაჩაღების მცდელობა, უფრო მაღალი დონის ნამუშევარს ჰგავს, უფრო სხვა ტიპის პოლიტიკურ ძალებს ვხედავ“, – ამბობს არეშიძე.

ანალიტიკოსი ვახტანგ მაისაია კი მიიჩნევს, რომ საქართველოს მიმართ ინტერესი დიდია და არაა გამორიცხული, ვილაცხვი ზენოლის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ბერკეტად ბიძინა ივანიშვილს განიხილავდნენ. მაისაია მიიჩნევს, რომ მიხეილ სააკაშვილის საქართველოში შემოპარვა და პირდაპირ პოლიციისთვის ჩაბარება შემთხვევითი ფაქტი არ ყოფილა. მისი აზრით, არაა გამორიცხული, რომ ამ ძალებისთვის სააკაშვილი პირველი კოზირი იყო, რომელმაც არ გაამართლა. ახლა კი ფიქრობენ, რომ ივანიშვილზე ზენოლით, შესაძლოა, მიზანს მიიღწეონ.

„საქართველოში გააკრებულ პოლიტიკური სპეტრის ფონზე, რა თქმა უნდა, ბიძინა ივანიშვილი, მიუხედავად იმისა, რომ პოლიტიკიდან გასულა, მთავარ მოთამაშედ რჩება. ამიტომაც, რიგი ძალების მიერ ის აღქმულია კვლავ, როგორც ბერკეტი, რომლის საშუალებითაც საზოგადოებაზე და ხელისუფლებაზე ზეგავლენის მოახდენენ. ამიტომ არაფერია გამორიცხული, რომ მისი ღიადა პოლიტიკაში დაბრუნებაც სურდეთ. არც ის, რომ ამისთვის მასზე ზენოლის სახით შევიცარიის ბანკსაც იყენებდნენ. სააკაშვილი საქართველოში შემთხვევით არ შემოუპარებიათ. ეს ყველაფერი დროში ძალიან უცნაურად ემთხვევა. მისი „კოზირის“ გათამაშება უნდა იყოს, მაგრამ აქ სახლის აზრის სწორად გათვლა ვერ შეძლება. არ მოხდა ის, რისი იმედიც ჰქონდათ. ამიტომ ციხეში მონუნუნე სააკაშვილი უკვე პოლიტიკურად დასუსტებულია და ახალ სამიზნეს ეძებენ“, – აცხადებს მაისაია.

მისივე თქმით, პრემიერ ირაკლი ღარიბაშვილს აქვს გარკვეული შლეიფი, რომლითაც საზოგადოება მიიჩნევს, რომ „ნაციონალურ მოძრაობასთან“ ბრძოლას ახერხებს. ასევე მაისაია მიიჩნევს, რომ სალომე ზურაბიშვილის ფაქტორმაც დადად არ იმუშავა. რაღაც სკვლეპი გააკეთა, მაგრამ დიდი ვერაფერი. ამიტომაც ქვეყანაში ავტორიტეტული პოლიტიკოსის პრობლემა ისევ ღიადა დგას და ვინ თუ არა ისევ ბიძინა ივანიშვილი.

ლიკა გერიკაშვილი

ღღას თბილისში ქართველი შინდლეების შემოქმედების გაცხადება

საპენილურად ღონისძიებაზე დასასრულებად თბილისის ენ-ვია ისრაელის დელეგაცია, ქნესეთის საქართველოს პარლამენტთან მეგობრობის ჯგუფის თავმჯდომარის დავიდ ბიტანის ხელმძღვანელობით.

ქართველი შინდლეების შემოქმედების გაცხადება, სესილია თავაი-შვილის ქუჩაზე მდებარე ახლადგაშენებულ პარკში „ისრაელის სახლის“ ინიციატივით განთავსდა. ორგანიზაციის ინიციატივითვე, პარკში, 30-მეტრიან კედელზე მოიხატა ანა ფრანკის სურათი. „ისრაელის სახლის“ ინიციატივა თბილისის საკრებულოს წევრის რევაზ სოსხაძის მხარდაჭერით განხორციელდა.

ღონისძიებას დაესწრებინათ თბილისის საკრებულოს თავმჯდომარე გიორგი ტყემალაძე, საქართველოს პარლამენტში ისრაელთან მეგობრობის ჯგუფის ხელმძღვანელი გივი მიქანაძე, პარლამენტარები, ისრაელის საელჩოს წარმომადგენელი, ისრაელის სახლის“ ხელმძღვანელი იციკ მოზე, სტუმრები ისრაელიდან და ქართული საზოგადოების წარმომადგენლები.

მემორიალის გახსნის ცერემონიაზე გაიმართლა „ისრაელის სახლის“ მიერ გამოცემული ბროშურის „ქართველი შინდლეები“ პრეზენტაცია.

„ისრაელის სახლის“ მიმართვის საფუძველზე აღნიშნულ პარკს ქართველი შინდლეების (სერგი მეტრეველი, მიხეილ კედი, გრიგოლ ფერაძე და სხვ.) სახელი მიენიჭება. 15 მაისს ისრაელი სტუმრები ახეტას ენვეიან, სადაც ქალაქ რი-შონ ლეციონთან დაძმობილების ხელშეკრულება გაფორმდება.

ნარკუფული კვლი სასუნაში

დიდი მასშტაბის ქართველი სახელმწიფო მოღვაწე

ბრინბ ადამიანები, რომელთა ცხოვრება სამაგალითოდ რჩება მომავალი თაობებისთვის. მათ რიგს მიეკუთვნება ოთარ ფაცაცია. მე წილად მხვდა ბედნიერება, მას ახალგაზრდობაში გავეცნობოდი. ჩემთვის იგი იყო უფროსი მეგობარი, ქვეყნისა და ქართველი ხალხის ინტერესებისთვის თავდადებული პიროვნება.

ბატონი ოთარის ნიჭიერება, ერთგულება და პატივისცემა ხალხისადმი ჩანდა მის ყოველდღიურ საქმიანობაში. მისი მაღალზნეობრივი უნარები ნათლად წარმოჩინდა ენგურის ცელულოზისა და ქალაქის კომბინატში მუშაობის პერიოდში. სწორედ მისი ხელმძღვანელობით საწარმო იქცა სანიმუშოდ მთელ საბჭოთა კავშირში.

კარგად მახსოვს, როგორ პატივისცემას გამოხატავდნენ ბატონი ოთარის საქმიანობის მიმართ საკავშირო მინისტრი და მთავრობის სხვა წევრები. როგორი მონივნებით მიმართავდნენ მას და როგორი სამთავრობო ჯილდოებით აღნიშნავდნენ კოლექტივის და მისი ხელმძღვანელის საქმიანობას.

ამ შემთხვევას ვისხენებ იმიტომ, რომ მომავალმა თაობამ გაათავითცნობიეროს, როგორ ფასდებოდა შრომისადმი, ქვეყნისადმი და საქმისადმი მაღალი პასუხისმგებლობითი დამოკიდებულება. ასეთ შეფასებას იგი იღებდა, როგორც მეოცე საუკუნის ღირსეული ქართველი.

ბატონი ოთარის კონკრეტულ საქმიანობაზე დაუსრულებლად შეიძლება საუბარი. წლების მანძილზე იგი ზუგდიდის ჯერ რაიონის, შემდგომ სამრეწველო ზონის პარტიული კომიტეტის ხელმძღვანელი იყო. მისი თაოსნობით მოხდა ანაკლიის, როგორც კურორტისა და დიდი საზღვაო პორტის განვითარების პოტენციალის შესწავლა. ძნელბედობის უამს იყო ზუგდიდის გამგებელი, ხოლო 1992-95 წლებში საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარე. სწორედ აქ გამოჩნდა მისი, როგორც დიდი ხელმძღვანელის მასშტაბური აზროვნება. ეროვნული სახელმწიფოებრივი ინტერესების დაცვის უნარი. მან დიდი როლი შეასრულა ქვეყნის ეკონომიკის აღდგენაში.

ქართველმა ხალხმა ღირსეულად შეაფასა ოთარ ფაცაციას მოღვაწეობა. იგი დაჯილდოვდა ვახტანგ გორგასლის პირველი ხარისხის ორდენით.

სიმართლე გითხრათ, ძალიან მიჭირს ბატონი ოთარის მოხსენიება წარსულ დროში, რადგან არ ყოფილა არცერთი საეკლესიო თუ საერო დღესასწაული, რომ ჩვენ ერთმანეთისთვის არ მიგველოცოს... ძალიან დაგვაკლდა...

ბატონი ოთარ ფაცაციასწარმო პიროვნებებით იქმნება თანამედროვე საქართველოს ისტორია და ამიტომ მომავალმა თაობამ ღრმად უნდა შეისწავლოს მისი ცხოვრება და მოღვაწეობა.

ჯუგუაძე პატიუხვილი

ის დიდი კახი იყო!

ბულისტკივილით, თანაც დიდი და გულწრფელი სიყვარულით ვიგონებთ საქართველოზე უსაზღვროდ შეყვარებულ, დღენიადაგ მასზე მოფიქრალ, მისთვის თავდადებულ და რეალური საქმით სამშობლოს შემამკობელ, მის აღმავლობაზე დღენიადაგ მზრუნველ პიროვნებას – ოთარ ფაცაციას. ქვეყნის ვაჟი, ყმანვილკაცობიდან ღირსეულად აღიარებული, აღნაგ, მომხიბვლელი ბატონი ოთარი მუდამ ქვეყნისა და ხალხის სამსახურში იყო.

მე სამოცი წლის წინ შევხვდი და იქიდან მოკიდებული მასთან კეთილი ურთიერთობა – მეგობრობა არ შემინყვეტია. მის სახელთან ბევრი სიკეთეა დაკავშირებული. გასული საუკუნის სამოციან წლებში იგი ზუგდიდის, სიდიდით და მნიშვნელობით ამ გამოჩენილი რეგიონის თავკაცი იყო, დიდი ამაგი დასლო ქალაქის მრეწველობის განვითარებას ქვეყანაში. გამოირჩეოდა ადამიანებით თბილი დამოკიდებულებით, ქველმოქმედებით. ურთულეს დროს – გასული საუკუნის 90-იან წლებში მოუხდა საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარეობა. სწორედ ამ მძიმე პერიოდში გამოჩნდა მისი გონიერება, მაღალი პროფესიონალიზმი. იგი, გარდა უშუალო ფუნქციის შესრულებისა, დამფუძნებელი გახდა ქვეყანაში სასიკეთო პოლიტიკური მოძრაობისა, ცდილობდა არსებულ ქაოსში პროგრესული მიმართულების დამკვიდრებას.

განსაკუთრებით უნდა აღვნიშნო ბატონი ოთარის დიდი ყურადღება და დახმარება ზოგადად განათლების სისტემისა და, კერძოდ, უმაღლესი სკოლისადმი. იგი ხშირად ინტერესდებოდა საქართველოს უმაღლესი სასწავლებლების რექტორთა

გამორჩეული მამულიშვილი

მიმდინარე წლის 15 მაისი, ან უკვე გარდაცვლილი, ოთარ ფაცაციას დაბადების დღეა. უფალმა ნათელში ამყოფოს მისი სული. მქონდა პატივი ბატონი ოთარის ხანგრძლივი მეგობარი ვყოფილიყავი და დარწმუნებული იმასში, რომ ის იყო უიშვიტაფი პიროვნება, საზოგადო და სახელმწიფო მოღვაწე, ღირსეულთა შორის გამოჩენილი მამულიშვილი, ღვთისნიერი, უღალატო ადამიანი.

საზღვარგარეთ განათლებამიღებული ბატონი ოთარის თანამდებობრივი ისტორია ენგურქალაქის კომბინატის პროფკავშირის თავმჯდომარედ არჩევით იწყება და პრემიერ-მინისტრობით მთავრდება. მანამდე სხვადასხვა თანამდებობაზე იყო და ბევრი სასიკეთო საქმე გააკეთა. ერთზე შევამჩნეე ყურადღებას. ბატონი ოთარი თითქმის ოცდაათი წელიწადი სათავეში ედგა ენგურქალაქის კომბინატს და ანხორციელებდა ღონისძიებებს, რომლებიც უზრუნველყოფდნენ მის გამართულ მუშაობას, რის შედეგადაც კომბინატმა მტკიცედ დაიმკვიდრა ქვეყანაში მაღალი კულტურისა და სახელის საწარმოს სახელი.

ბატონი ოთარი განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდა მუშა-მოსამსახურეთა საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესებას. მისი თავკაცობის დროს აშენდა შესანიშნავი საავადმყოფო, დიანოსტიკური ცენტრი, საშუალო სკოლა, საბავშვო ბაღი, კულტურის სახლი და სხვ. მის დროს გაფართოვდა და გალამაზდა კომბინატის ტერიტორია და ქალაქის სახე მიიღო. ამიტომ მას „ქალაქში ქალაქის“ აღმშენებელს უწოდებდნენ.

ბატონი ოთარის თაოსნობით მოხერხდა ანაკლიის, როგორც რეკრეაციული ზონის და საზღვაო პორტის რესურსული პოტენციალის შესწავლა-გამოკვლევა რაც საფუძვლად დაედო მისი შემდგომი განვითარების პერსპექტივების განსაზღვრას.

და კიდევ, ბატონ ოთარს უდიდესი წვლილი მიუძღვოდა აფხაზეთიდან, 1993 წელს, დევნილთა სამშვიდობოზე გადაყვანაში. მაშინ ის საქართველოს პრემიერ-მინისტრი იყო და მთელი 40 დღე მესტიის რაიონის სოფელ ჭუბერიდან ხელმძღვანელობდა თოვლით დაფარულ, ურთულესი გზით, დამშუულ და გათოშილ-გაყინულ დევნილთა გადაყვანას ქუთაისსა და ზუგდიდში. ამისთვის მან უკრაინიდან შვეულმფრენების გამოგზავნასაც მიადგინა და ათასობით ადამიანი სიკვდილს გადაარჩინა.

საერთოდ უნდა ითქვას, რომ ბატონ ოთარს ჩვენი ქვეყნის ისტორიის ურთულეს პერიოდში მოუწია პრემიერ-მინისტრად მუშაობა, მაგრამ სიძნელეთა დაძლევა და სახელმწიფო მართველობის ნორმალურ კალაპოტში ჩაყენება შეძლო.

ბატონო ოთარ, შენ დაბადების დღეს აღვნიშნავთ და კიდევ ერთხელ უფალს შევთხოვთ, ნათელში ამყოფოს შენი უკვდავი სული.

გონდო ჯიქია

იხ. 6 გვ.

ოთარ ფაცაცია მუღლესთან ერთად

საბჭოს საქმიანობით და რეალურ დახმარებას უწევდა მას. განათლებისა და კულტურისადმი სამსახური იყო ოთარ ფაცაციას მუდმივ თვალსაწიერში. მახსოვს, მისი დიდი ცდილობა ზუგდიდისა და რეგიონის ისტორიისა და ზოგადად მნიშვნელობის ამსახველი მონოგრაფიის შექმნისადმი. ის საქმე წარმატებით დასრულდა. ბევრი სხვა კეთილი საქმეც არის ბატონი ოთარის სახელთან დაკავშირებული. მისი მხარდაჭერა აშკარა იყო ზუგდიდის შოთა მესხიას სახელობის უნივერსიტეტის %ადრე თსუ-ს ფილიალის) დაფუძნებისადმი.

საქართველომ იცის თავისი შვილის ფასი. მაღალი ღირსების მქონე, სიკეთით სავსე, ქვეყნის ქართველი პატრიოტის, კოლორიტული პიროვნების, ძვირფასი მეგობრის ოთარ ფაცაციას სახელი მარადიულად დამკვიდრდება ქართველი ადამიანების ცნობიერებაში.

როინ

მეტრეველი

ოთარ ფაცაციას ქალიშვილი და შვილიშვილი

ნარკოლოგი კვალს სუკუნაში

ჩემი მეგობარი – ოთარ ფაცაცია...

იზი დიდი ქართველი და დიდი კოლხი იყო მაშინაც, როდესაც ყველაზე რთულ ვითარებაში ქვეყნის პრემიერად მუშაობდა და მაშინაც, როდესაც ქართველი-ანი ცხოვრებისაგან დაღლილი, მშობლიურ კერას დაუბრუნდა... საქართველოზე ფიქრი კი არც ხანდაზმულობის უამს შეუწყვეტია, სხვაგვარად ცხოვრება არ შეეძლო და იმიტომ.

ახარებდა სხვების კარიერული წინსვლა. აკვირდებოდა თავის ხელქვეითებს და მათ კარიერულ მომავალსაც ხელს უწყობდა, თუმცა თავისი ღვაწლის შესახებ არასოდეს ლაპარაკობდა. არ მახსოვს ვინმეზე ცუდი ეთქვა, ან საჯაროდ განეკითხა მათი საქციელი. სათქმელს მათვე თუ ეტყოდა და ისეთნაირად, რომ გონიერ კაცს დააფიქრებდა და მადლობასაც ათქმევინებდა.

ადამიანების გვერდში დგომაზე უხმაუროდ იცოდა, ისეთი... მის მიერ ხელგამართული კაციც კი, სხვებისაგან თუ გაიგებდა. მეგობრებში სინამდისა და ერთგულებას აფასებდა, ამიტომაც მის გვერდით არავის უნახავს უღირსი და შერცხვენილი ადამიანი.

გმობდა ამპარტავნებს, ყოყოყობას. არასოდეს უკადრებია თავისი ღირსებების წარმოჩენა, ამიტომაც პოულობდა საერთო ენას ყველასთან, ვინც მის თვალსაწიერში მოხვდებოდა.

სადღეგრძელოშიც კი არ მიტყვამს მისთვის საქებარი სიტყვები, იუბერსულელები და იმიტომ.

იუმორის დამფასებელი და თავადაც რაფინირებული იუმორის მთქმელი, პატივს ცემდა სუფთად და გემოვნებით ჩაცმულ ადამიანებს... თავადაც ყოველთვის მოწესრიგებული, უზადოდ ჩაცმული იყო და ეს თვისება ბოლომდე შეინარჩუნა. დიდ კაცად, დიდ ქართველად და დიდ კოლხად დარჩენა ჩემს მეხსიერებაში ოთარ ფაცაცია, სახელმწიფო მოღვაწე და უზადოდ მეგობარი.

15 მაისი მისი და ჩემი დაბადების დღეა და ხშირად ერთად აღვნიშნავდით! ახლა კი?!

ნაპოლეონ ძარქაშაძე

პრის კასი, მარადისობის ბინადარი

იშვინათად, მაგრამ არიან ადამიანები, რომლებიც თავიანთი მოღვაწეობით, ცხოვრების წესით, მალაღობრივობით ძალიან მკვეთრად ამჩნევენ კვალს ქვეყანას.

ეს რჩეულთა ხვედრია! ასეთი იყო და ასეთად დარჩება ოთარ ფაცაცია სახელი ქართველი ხალხისა და ქვეყნის მესხიერებაში. მას მარად მოიგონებენ, როგორც დიდ ქართველს, რომელმაც თავისი მალაღობრივობით, ძნელბედობის უამს თავისი მხარე მორიგ აოხრებას გადაარჩინა, სამოქალაქო ომის შემდგომი ესკალაცია ქვეყანას ააცილა.

მე ბატონო ოთარო დიდი ხნის ურთიერთობა მაკავშირებდა, რაც მერე მეგობრობაში გადაიზარდა. მასთან არაერთი დაუვიწყარი შეხვედრის გახსენება შეიძლება. სტუმრებთანაც და მასპინძლის რანგშიც, ყველგან ის იყო წარმოდგენილი, როგორც ზნეობილი და კეთილშობილური სახეს პიროვნება. მასში არ იყო საკუთარი და საზოგადოებრივი განცალკევებული, როგორც ეს განსაკუთრებით მალაღობრივობაში ხდება. იგი ცხოვრებისა და მრავალწინაგოვანი კარიერის ყველა საფეხურზე საქმის, საზოგადოებრივი ინტერესის თანაბრად ერთგული იყო. საქმეს მიიჩნევდა პრიორიტეტად და ყოველგვარი პირადული გადაჭქონდა უკანა პლანზე. ამიტომაც ყოველთვის გაკეთებული საქმეებით ჩანდა. ამითაც იყო ბატონი ოთარის ფენომენი სამაგალითო და გამორჩეული.

მისი სიდიადე არასდროს არ იყო დამოკიდებული კარიერულ საფეხურებზე და არც არასდროს ილტვოდა მალაღობრივობისკენ. მაშინაც, როცა ქვეყნის ძნელბედობის უამს შესთავაზეს ხელისუფლებაში უმაღლესი თანამდებობა – ქვეყნის პრემიერ-მინისტრობა, კატეგორიულ უარზე იყო. მაგრამ მერე და თანხმდა და ეს ქვეყნისა და ხალხისადმი მის მალაღობრივობას უკავშირდება. ყველას გაგვიკვირდა, თუ რატომ დათანხმდა და რატომ დადგა იმ ძალეების გვერდით, რომლებმაც დაამხეს კანონიერი ხელი-სუფლება: **«ეს მეც მზარავდა, მაგრამ ვხედავდი თუ რა ხდებოდა ქვეყანაში, როგორ თარეშობდნენ კრიმინალები,**

რას ჩადიდოდნენ ისინი სამეგრელოში და სხვაგან. ვინ შეაჩერებდა და ვინ წარუდგებოდა მათ მორიგ ვეზუკუსიას, ამან მაიძულა დავთანხმებოდი შემოთავაზებას», – მისი ეს გადაწყვეტილება მეგობრებს ასე გაგვანდო. მან პირნათლად შეასრულა ეს მისია და მარადისობაში დარჩა.

ნაპოლეონ მისხია

ღრმისთან ბრძოლაში წარმატებული...

ოთარ ფაცაციამ მრავალფეროვანი ცხოვრების წესითა და პოლიტიკური, სახელმწიფოებრივი და საზოგადოებრივი მოღვაწეობის საკუთარი ხელწერით ახალი ფურცელი შემატა საქართველოს უახლოესი შერიოდის ისტორიას.

ბატონმა ოთარმა თანამედროვე პირობებში ქეშმარიტი მამულიშვილის მონუმენტური სახე შექმნა, ერთგულად, ფაქიზად, შემართებითა და პასუხისმგებლობით ემსახურა ქვეყანას. ორი ერთმანეთისგან მკვეთრად განსხვავებულ პოლიტიკურ ეპოქაში იცხოვრა და შეძლო ჩვენს ცნობიერებასა და მოქმედებებში ქვეყნის ახლო წარსულსა და დღევანდლობას შორის განწყვეტილი კავშირების აღდგენა. იგი ნიშანსვლად წარმოჩინდა, როგორც გამაერთიანებელი სიმბოლო. ეს ერთეულთა ხვედრია. ეს მაგალითია საზოგადოებისთვის.

ოთარ ფაცაცია აღმშენებელი ქართველი მოღვაწეა. ამას ადასტურებს თუნდაც ენგურქალაქკომბინატის – იმდროინდელი ეკონომიკური სისტემის საწინამუშო მოდელის წარმატებული საქმიანობა, ანაკლიის რეკონსტრუქციული რესურსების და უნიკალური საზღვაო პორტის პოტენციალის შესწავლა-გამოკვლევებში მისი განმსაზღვრელი როლი, ძნელბედობის უამს საქართველოს მთავრობის მეთაურის პოსტზე გამოვლენილი მასშტაბური აზროვნება, მოვლენებში სწრაფად და შეუცდომოდ გარკვევის განგაღების განხორციელება უნარი, ტოლერანტობის მომადლებული ნიჭი.

აღმშენებლობის დადასტურება ქართული ფენომენის ქვეყნის გარეთ პოპულარიზაციის %ადიარების) საქმეში ბატონი ოთარისეული ხელწერა – ყველგან და ყოველთვის დაიცვა ერის ღირსება, იყო მისი თვითმყოფადობისა და კულტურის დესპანი. სწორედ, რომ ასეთ კაცზე იტყვიან: იმაზე დიდი მეცნიერება არ არსებობსო, ვიდრე სახელი გაუთქვაო საკუთარ მამულს.

ოთარ ფაცაცია დროის გამონკვევებს, როგორც პიროვნებამ, მოღვაწემ, ღირსეულად უპასუხა და ქვეყნის წარსულის, დღევანდლობის და მომავლის გამამთლიანებელ მამულიშვილად ჩამოყალიბდა. სწორედ ეს არის ოთარ ფაცაციას ფენომენის ეროვნული თავისებურება. მისი მეგობრები ვამაყობთ, რომ ოთარ ფაცაციას თანამედროვენი ვიყავით.

ნოდარ შითანავა

აპაყად ღბას, როგორს მუშა ფსკობაბარი...

ოთარ ფაცაციამ წარუშლელი კვალი დატოვა ადამიანთა მესხიერებაში. ის სრულიად ახალგაზრდა ჩაუდგა სათავეში ამიერკავკასიაში ალიარებულ ზუგდიდის ქალაქის კომბინატს, რომელსაც ოთხი ათეული წლის განმავლობაში ხელმძღვანელობდა წარმოების დიდი ორგანიზატორი, ალიარებული პროფესიონალი ბესარიონ ჯანაშია. მის მიერ დაწყებული საქმის გაგრძელება დიდ ნიჭს, უნარსა და ენერჯიას მოითხოვდა. ბატონმა ოთარმა მიიღო ახალი გამონკვევა და დიდ წარმატებებს მიაღწია.

სანარმო, სადაც მრავალი ეროვნების ადამიანი მუშაობდა, კიდევ უფრო მრავალრიცხოვანი გახდა. ეკონომიკურ პრობლემებთან ერთად, წარმატებით გადაწყდა სოციალური საკითხებიც. უფასო საცხოვრებელი ბინები, თანამედროვე ტექნიკით აღჭურვილი კლინიკა, 150-ადგილიანი ცენტრალური საავადმყოფო. უმაღლესი კატეგორიის სპორტული ნაგებობები ამშვენებდა სანარმოს ტერიტორიას. სწორედ ამიტომ, ცნობილმა პუბლიცისტმა შალვა შენგელმა მას მიუძღვნა ნარკვევი „ქალაქი ქალაქში“.

1960-იან წლებში პარტიის ზუგდიდის რაიკომის პირველ მდივნად მუშაობდა ცნობილი პოლიტიკური და სახელმწიფო მოღვაწე აკაკი ქვარცხავა. იგი გამოირჩეოდა ახალგაზრდა კადრების აღზრდის უნიკალური ნიჭით. მისი რეკომენდაციით რაიკომის მეორე მდივნად არჩეული იქნა ახალგაზრდა ოთარ ფაცაცია. იმ პერიოდში დაიწყო ენგურქალაქის მშენებლობა. მისი მთავარი სამმართველო ქ. ზუგდიდში განთავსდა. შემდგომ ბატონმა ოთარმა, როგორც ზუგდიდის სამრეწველო ზონის პარტიული კომიტეტის ხელმძღვანელმა, მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა ენგურის შიდაოლექტრისადგურის მშენებლობაში.

ბატონი ოთარ ახალგაზრდების გამორჩეული მეგობარი იყო და მათი დიდი ნდობით სარგებლობდა. უმცროსი თაობა მისგან ვიღებდით სანამუშო მაგალითს, თუ როგორ უნდა გვემსახურა ხალხისთვის, ქვეყნისთვის.

ბატონი ოთარ ფაცაცია, ისტორიული კოლხეთის მინაზე დაბადებული, ამაყად დგას, როგორც მუხა ფესვემბაგარი. რაც დრო გადის, მით უფრო ძლიერდება ოთარ ფაცაციას მიმართ მაღლიერების გრძობა.

გურამ გუნავა

უკეთილშობილური პიროვნება

ახლოვლები მაკლდეზიან... გული მწყდება, როდესაც მათზე წარსულში მიწვევს ლაპარაკი... ზეციურ საქართველოს შეუერთდა ჩემი კიდევ ერთი მეგობარი, უკეთილშობილური პიროვნება, გულანთებული მამულიშვილი, გამოჩენილი პოლიტიკური მოღვაწე ოთარ ფაცაცია, რომელთანაც 45 წლის მეგობრობა მაკავშირებდა.

ოთარს 1975 წელს შეეხვდი, თუმცა უფრო ადრეც ვიცნობდი შორიდან. მაშინ ლენინგრადის ცელულოზისა და ქალაქის ტექნოლოგიური ინსტიტუტში სწავლობდა და ზუგდიდში არდადეგებზე ჩამოდებოდა. მესხიერებას შემორჩა ყოველთვის მოწესრიგებული, თავაზიანი ახალგაზრდა, შორიდან რომ გვევლ შემატკვირობდა კომბინატის დასახლების კულტურის სახლის ეზოში მოთამაშე ახალგაზრდებს და მისკენ დავარდნილ ბურთს უკან გამოგვიგორებდა ხოლმე ისეთი კეთილგანწყობით, რომ არ შეგვეძლო, არ მიგვექცია მისთვის ყურადღება.

ეს თვისება, სადაც და უნაგაროდ გამოეწოდა ხელი ადამიანებისთვის, ოთარს ყოველთვის ახასიათებდა. მთელი თავისი სიცოცხლე აქტიური და სისხლსავსე ცხოვრებით გალია ხალხის სამსახურში. იყო საქართველოს მე-3 და მე-4 მოწვევების პარლამენტის წევრი, ზუგდიდის რაიონის გამგებელი ყველაზე რთულ დროს – საქართველოში სამოქალაქო დაპირისპირების პიკში, როდესაც ბრძოლა უწევდა არა მხოლოდ საკუთარი, არამედ სამეგრელოს მოსახლეობის სიცოცხლის გადასარჩენად. 1993 წლის აგვისტოში კი ყველა შევებით შეხვდა მის პრემიერ-მინისტრად დანიშვნას, რადგან დასუსტებულ ქვეყანას ეკონომიკური აღორძინებისთვის სწორედ ოთარისნაირი ძლიერი და გამოცდილი პიროვნება ესაჭიროებოდა. მაგრამ ვფიქრობ, მისი ცხოვრების ერთ-ერთ უმ-

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქთან, უფინდესთან და უნეტარესთან ილია II-სთან ერთად ქ. ქობულატი.

ნიშნულს ეპიზოდს წარმოადგენს ენგურის ცე-
ლულოზა-ქალაქის კომბინატის დირექტორობის პე-
რიოდი. ამ პოსტზე ყოფნის 30 წლის მანძილზე განე-
ული ღვაწლი. მას ერისა და ქვეყნის მოამბაგეთა რი-
გებში აყენებს. ოთარი მონადირე კაცი იყო და ფეხით
ჰქონდა შემოვლილი სვანეთის ტყეები. კარგად ხედავ-
და, რომ ამ რეგიონიდან მის კომბინატში ქალაქის
მასალად შემოტანილი ხე-ტყე რამდენიმე წელში გა-
ჩანაგების წინაშე დააყენებდა მთლიან მწვანე საფარს.
ამიტომ მან მოამზადა ეკონომიკური და ტექნიკური
დასაბუთება იმისა, რომ აუცილებელი და სრულიად
შესაძლებელი იყო რუსეთიდან შემოსული ნედლეულ-
ით ჩანაცვლებულიყო ადგილობრივი ხე-ტყე და ამ წი-
ნადადების სისრულეში მოსაყვანად სამთავრობო
უნყებებს მოსვენება დაუკარგა, მომავალ თაობებს კი
ფასდაუდებელი საქმე გაუკეთა.

ჩვენი უღალატო მეგობრობა წლებმა გამოსცადეს.
ამ გამოსათხოვარი სიტყვებით მიწადა, სიყვარული და-
ვუბრუნო ოთარს ყველა სიკეთის გამო, რაც ჩვენს დიდ
მეგობრობას მოჰყოლია!

ვაჟა თორდია

კასობით მაღლა მდგომი

აღმამიანის ცხოვრებაში ყველაზე დიდი სტატუსი მი-
სი ამბილესული კაცობაა! დიდი კაცი იყო ოთარ ფაცაცია
— უპირატესად პიროვნული სიდიდითა და თვისებებით, უბ-
რალოებით, სიკეთით, წრფელი გულითა და გვერდში დგო-
მის დაუცხრომელი წადილით. ყოველივე ეს ედო საფუძ-
ვლად მის მაღალ საზოგადოებრივ მდგომარეობას.

ბატონი ოთარის გახსენება აღმატებულ ენერგი-
ას გვმატებს — ცხოვრებისეულს, პრაქტიკულს, გულ-
წრფელს... ვგრძნობთ, რომ უფრო ღრმად ვისხედებით
ჩვენს წარსულსა და აწმყოში, მისი გავლენით თით-
ქოს უკეთესი ვხდებით, როგორც კაცი, უფრო ვძლი-
ერდებით მოზღვავებული ადამიანური გრძნობებით,
მოყვასისადმი სიყვარულით ვივსებებით, ადამიანების-
ადმი მეტი პატივისცემითა და თანაგრძნობით ვიმუხ-
ტებით.

ოთარ ფაცაცია წარუშლელი კვალი დატოვა დრო-
ში, როგორც ქვეყნის დირექტორმა ჩვენმა თანა-
მემამულემ. იგი იყო დაუცხრომელი, ქვეყნის მთლი-
ვანე, ავკარგიანი, საქართველოს გულმხურვალე ქო-
მაგი და ჭირისუფალი, რაც ფართო საზოგადოებამ
ღირსეულად შეაფასა.

ცნობილია, რომ ადამიანი თავის პიროვნებას მხო-
ლოდ სხვებთან ურთიერთობაში ავლენს — სხვების გა-
რეშე კაცი არც თვითონ იქნებოდა ისეთი, როგორც
სინამდვილეშია, რადგან ის რასაც აკეთებს, მხოლოდ
ადამიანებთან ურთიერთობაში ენიჭება აზრი და მნიშ-
ვნელობა. ალბათ ამიტომაც არის, რომ ადამიანს გა-
მორჩევით თავისი თანამედროვე უყვარს, მხოლოდ
„თავისდროინდელთან“ შეუძლია უშუალო ურთიერ-
ობა და შესაბამისი ეპოქის გათავისება. ადამიანთა
ურთიერთობის ნებისმიერი გამოვლინება, თავისთა-
ვად, თვით კონკრეტული ინდივიდის ალზრდის პრო-
ცესიცაა, რადგან ჩვენ ყველანი ერთმანეთისგან ვსწავ-
ლობთ მეტ-ნაკლებად. მე მაქვს საფუძველი სიამაყით
ვთქვა, რომ ბატონი ოთარისაგან ბევრი დარიგებაც
მიმიღია, ცხოვრების სტილისთვის მიმიბაძავს. ჩემთვის
იგი მამულიშვილის სანიმუშო მაგალითი იყო. ყოვე-
ლივე ამისთვის მაღლობა მას.

რაულ ჯახია

ბერძენსა, უფრეკი კასი

ჩემთვის ყოველთვის მაგალითი იყო ოთარ ფაცაცია
— ბერძენსა და უფრეკი კაცის შრომისმოყვარეობა, ადამი-
ანებთან ურთიერთობის უნიკალური უნარი, ტოლერანტო-
ბის ნიჭი. ვცდილობდი მიმეზაძა მისთვის. იგი დიდი და-
რიგებელი იყო.

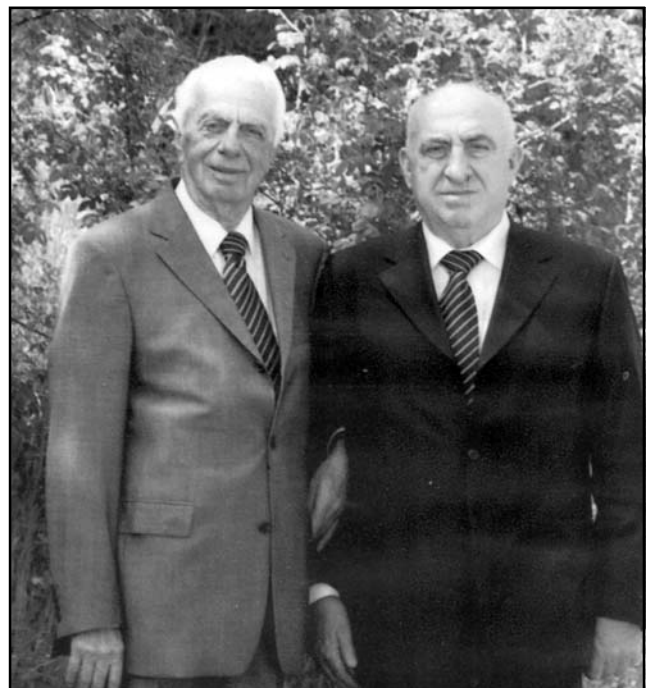
მრავალწლიანი მამულიშვილი მოღვაწეობის პე-
რიოდში მრავალი ტანჯვა და წინააღმდეგობები გა-
დაიტანა, ბევრჯერ გაიმეტეს სასიკვდილოდ. მან ძნელ-
ბედობის ჟამს პირადი ღირსება-თვისებებით საფ-
რთხეები ააცილა ადამიანებს, რეგიონს. ბატონი ოთ-
არი, როგორც მთავრობის თავმჯდომარე, უშუალოდ
ხელმძღვანელობდა აფხაზეთიდან დევნილთა გადმოს-
ვლის პროცესს. მან თითქმის შეუძლებელი გააკეთა.
იგი ურყევი რწმენით ჭირისუფლობდა ქვეყანას. ეკ-
ონომიკის სიცოცხლის უნარიანობის შენარჩუნების-
თვის შეძლო სახელმწიფო მართვის საციცოცხლო არ-
ტერიების ამოქმედება.

ბატონი ოთარი, როგორც პატრიოტი და ქვეყ-
ნის მამულიშვილი დღენიადაგ ემსახურებოდა ტე-
რიტორიული მთლიანობის აღდგენას და მასზე და-
მოკიდებულს ყველაფერს აკეთებდა ქართულ-აფხა-
ზური ურთიერთობების აღდგენისთვის. იყო ვახტანგ
გორგასლის პირველი ხარისხის ორდენის კავალერი,
ყველაზე დიდი ჯილდო კი მისადმი ხალხის სიყვარუ-
ლი და პატივისცემაა.

იგი დიდი მოღვაწე იყო... ასეთად დარჩება!

დეპურ გადელია
ნერის პრეტული

ჩემი საზოგადოება კარგად იცნობს ბატონ ოთარ ფა-
ცაციას მრავალმხრივ მოღვაწეობას, რომელიც „ენგურე-
ლადკომბინატის“ რიგითი ინჟინერ-ეკონომისტის მოკ-
რძალეული საქმიანობით დაიწყო და ქვეყნის პრემიერ-მი-

ოთარ ფაცაცია უახლოეს მეგობარ
თიმურაზ ქარჩავასთან ერთად

ნისტრის მაღალი თანამდებობით დაგვირგინდა, რასაც ის
სხვადასხვა დროს უთავსებდა როგორც ყოფილი საბჭო-
თა კავშირის, ისე დამოუკიდებელი საქართველოს საკანონ-
მდებლო ორგანოების წევრობასაც.

სადაც არ უნდა ემოღვაწა ბატონ ოთარს,
მას მუდამ თან სდევდა განსაკუთრებული მოკ-
რძალეობა და სიყვარული ადგილის დედისა და
მამაპაპეული ნერჩისადმი, სამეგრელოს ერთი
პატარა სოფლისადმი, რომელსაც ინგირი ჰქ-
ვია, სადაც დაიბადა და გაიზარდა, სადაც
ეზიარა პილა ბაბუას ცხოვრებისეულ სიბ-
რძნეს, პირველად შეალო სკოლის კარები და
საიდანაფ დაადგა მომავალი ცხოვრების ჯერ-
კიდევ შეუცნობელ გზას. ამ გრძნობას ის ხაზ-
გასმულად არასოდეს გამოხატავდა, მაგრამ ავ-
ლენდა საქმით — მან, ფაცაციებისა და ქარჩა-
ვების დიდი ოჯახის ერთადერთმა მემკვიდრემ,
ბოლომდე უერთგულა მშობლიურ კერას,
ცოცხლად შეინახა და კიდევ უფრო გააღვი-
ვა წინაპართა ფუძის ნაღვერდალი, აქვე შექ-
მნა ოჯახი და დააფრთიანა შვილები, აქვე გა-
დაიტანა უახლოეს ადამიანებთან განშორების
ტკივილი, იმავე კარგიდამოში მასპინძლობდა
მეგობრებსა და ყველაზე სასურველ სტუმრებს
და, სიმართლე რომ ითქვას, სწორედ ამ გარე-
მოში იყო ის შეუდარებლად ლალი, ბუნებრივი
და ბედნიერი.

ამავე დროს ბატონი ოთარი ბრძანდებოდა
შესანიშნავი მეზობელი — ჭირში თანამდგო-
მი და ლხინში თანამოზიარე, ყურადღებიანი
თანაკლასელი, ახალი თაობის კეთილი დამრი-
გებელი...

მის კაიკაცობას ინგირელებიც შესაფერი-
სი პატივისცემით უპასუხებდნენ, მუდამ გულ-
შემატკივრობდნენ არც თუ იოლ საქმეებს
შებენულ თანასოფელს, საცხებით საფუძ-
ვლიანად ყოველთვის ამყობდნენ მისი, უკ-
ანასკნელ გზაზეც, მთელ საქართველოსთან
ერთად, ალალი გულისტკივილით გააცილ-
ეს იმ ქვეყნისკენ მიმავალ გზაზე და სათუთად

მიიბარეს მათივე ხელით გამზადებულ სამუდამო
განსასვენებელს.

ამავე დროს, ხაზგასმით უნდა ითქვას, რომ ბატონ
ოთარისთვის, როგორც ყველა ნორმალური ადამიან-
ისთვის, სამშობლოს განცდა დაბადების ადგილიდან
კი დაიწყო, მაგრამ იქვე არ დამთავრებულა, გარკვე-
ულწილად ნერჩიდან გამოყოფილმა საგზალმაც გა-
ნაპირობა მისი სახელმწიფოებრივი და საზოგადო-
ებრივი მოღვაწეობის საერთო ეროვნული მასშტაბები.

ცხადია, რომ ბატონი ოთარის ხსოვნა უკვე ერს აბ-
არია... და მაინც თავისი პენის მატარებელია მისი მო-
საგონარი ინგირში თქმული.

ბონელი არახამია

მიმიქს საუბარი მაგაზე

დიდების მიუხედავად, მაშა ყოველთვის მაშაა. მშობლის
სიკვდილი იშვიათად არის მოსალოდნელი და არასოდეს
მიიღება. მამის სიყვარული შვილის გულში სამუდამოდ არ-
ის ჩადებული და აგრძელებს ასე ცხოვრებას. მის დასახ-
ურებებზე საუბარი ალბათ გამიჭირდება, ეს სხვისთვის მი-
მინდება. მიუხედავად ცხოვრების მიმიქს ქართველებისა,
იგი ყოველთვის იყო განონასწორებული, მშვიდი, მზრუნ-
ველი და მაგალითის მიმცემი შვილებთან და შვილიშვი-
ლებთან ურთიერთობაში.

გარდაცვალების შემდეგ, უფრო გავანალიზე, თუ
როგორ სინამდვილეს წარმოადგენდა მისთვის ოჯახი.
კომუნიკაბელურობის საოცარი ნიჭი გააჩნდა, მეტო-
რული და დამრიგებლური მიდგომაც საკმაოდ მოქ-
ნილად გამოსდიოდა. ყველანაირად ცდილობდა ჩვენში
გაეღვივებინა მოყვასის სიყვარული და გაჭირვებულ-
თა შემწეობა. ძალიან ხშირად გვეუბნებოდა — „არავინ
იცის, ვის რა ცხოვრება ელოდება წინ და ამიტომ ყო-
ველთვის მოინდომეთ ეცადეთ ადამიანებს დაეხმაროთ
ისე, როგორც შეგეძლება“.

თამამად შემიძლია, განვაცხადო, რომ იყო თავი-
სი ქვეყნის გულანთებული შვილი და პატრიოტი. ქვეყ-
ნის აღმშენებლობა მისთვის გახლდათ უპირველესი.
ძალიან განიცდიდა აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგი-
ონის დაკარგვას. ხშირად იტყოდა, მე კი ვერ მოვეს-
წრები გაერთიანებულ საქართველოს, მაგრამ მომა-
ვალმა თაობამ აუცილებლად უნდა იცხოვროს გამ-
თლიანებულ ქვეყანაში. მას უზომოდ უყვარდა თა-
ვისი კუთხე და ყოველთვის ცდილობდა ეს სიყვარუ-
ლი ჩვენშიც გადმოსულიყო. ხანგრძლივი ცხოვრების
მანძილზე, ბევრჯერ ჰქონდა პერსპექტიული შემოთა-
ვაზებები სამსახურის კუთხით, თუმცა ვერ უღალატა
თავის მხარეს და სიცოცხლის ბოლომდე დარჩა იქ
საცხოვრებლად, ბოლომდე უერთგულა. ვერ გადმოგ-
ცემთ იმ ეპითეტებს და ემოციებს, თუ როგორი სიყ-
ვარულით საუბრობდა იგი თავის საყვარელ ქალაქ-
ზუგდიდზე, იქ მცხოვრებ, მეგობრებსა და ზოგადად
რეგიონზე. სიცოცხლის ბოლომდე ცდილობდა მონა-
წილობა მიეღო ზუგდიდის აღმშენებლობაში.

ის გახსნაკუთრებული ურთიერთობა, რაც მე, ნიკას
და სოფოს მამასთან გაგვანდა, დღესაც დიდ ბიძგს
გვაძლევს ცხოვრების სწორი გზით გასაგრძელებლად.
ეს არის დიდი მოგონებების ჯაჭვიდან ის მცირედი,
რითაც ამჯერად შემოვიფარგლები.

ვეცდებით, ვიცხოვროთ ისე, როგორც მამის დიდ
სახელს შეეფერება.

რუსიკო ფაცაცია

საქმიანი
შეხვედრა
ენბურ-
ქალაქ-
ქობინატში.

უპირველეს ყოვლისა, რუსეთს, თურქეთსა და აზერბაიჯანს მოიაზრებენ, რომელთაც სომხეთის მიმართ ერთმანეთისგან განსხვავებული მიზნები ამოძრავებთ. რუსებს არასოდეს არ მოსწონდათ ნიკოლ ფაშინიანი, და ახლაც ეჭვის თვლით უყურებენ, რადგან პროდასავლური ორიენტაციის პოლიტიკოსად მიიჩნევენ. სწორედ ამით იყო გამოწვეული თავის დროზე რუსეთის მიერ ადგილობრივი ოპოზიციური ძალების გამოყენებით, მისი თავიდან მოშორების მცდელობა, თუმცა, მაშინ ამდენი ველზე მოხერხდა, რადგან ფაშინიანს სომხები ხალხის უმრავლესობა უჭერდა მხარს.

აზერბაიჯანსა და, მასთან ერთად თურქეთს, ამ წიდილიში, დასუსტებული სომხეთის ნახვა სწყურიათ ყველაზე მეტად, რომ ერევანი როგორმე კიდევ უფრო მეტ დათმობაზე წაიყვანონ...

მთელს ამ ახლანდელ საერთაშორისო ორბიტაში, ყველაზე ბუნდოვან და გაუმავბარ შთაბეჭდილებას მიწოდებენ სომხეთში მიმდინარე მოვლენები ტომების. ქვეყანამ, თითქოს, რუსეთის ორბიტიდან გადმოვლდა მოსინჯა და განვითარების პოლიტიკური ვექტორი დასავლეთისკენ მიმართა, მაგრამ მართლა შეუტია თუ არა სომხეთის პოლიტიკურმა ელიტამ რუსულ დიქტატს, მაინც ძნელად მისახვედრია. ამრიგის ბოლო დღეებიდან მოყოლებული, ერევანი ისევ საპროტესტო აქციებშია მოიცვა. ოპოზიცია კვლავ ერჩის პრემიერ-მინისტრს და ქვეყნის ინტერესების შეღავათში ისევ სდებხ ბრალს. სომხები ხალხის ერთი ნაწილი ნიკოლ ფაშინიანის გადადგომას წინანდელი დღეებით იხოვს.

პირველ მაისს ოპოზიციის ლიდერებმა და მხარდამჭერებმა ერევანში, საფრანგეთის მოედანზე, კარვები გაშალეს და განაცხადეს, რომ ორი მაისიდან დაუმორჩილებლობის აქციებს იწყებენ. იყო ერევნის ცენტრალური ქუჩების გადაკეტვის მცდელობა და პოლიციასთან ფიზიკური შეტაკებაც. ათეულწლიანი ადამიანი დაკავებულის ოპოზიცია პრემიერ-მინისტრ ფაშინიანს აზერბაიჯანთან პოზიციების დათმობასა და იმ განზრახვაში ადანაშაულებს, რომ მას სურს ხელი მოაწეროს ბაქოსთან შეთანხმებას, რომლითაც სომხეთი მთიან ყარაბაღზე აზერბაიჯანის სუვერენიტეტს აღიარებს. საპროტესტო გამოსვლები მას შემდეგ დაიწყო, რაც ქვეყნის პრემიერმა განაცხადა, რომ საერთაშორისო თანამეგობრობა სომხეთისგან მთიანი ყარაბაღის სტატუსის შესახებ მოთხოვნების თამასის დაწვევას ელისო. ოპოზიციისთვის სრულიად მიუღებელია ყარაბაღის რეგიონის აზერბაიჯანის შემადგენლობაში შესვლა ნებისმიერი სტატუსით. მათ უკვე ხმამაღლა განაცხადეს, რომ სომხეთში დაწყებული ეს ახალი საპროტესტო მოძრაობა, სულ მალე, მთავრობის დამსობას გამოიწვევს. ფაშინიანის მთავრობა კი, თავის მხრივ, დარწმუნებულია, რომ მას სომხები ხალხის ფართო მხარდაჭერა აქვს.

დაძაბულობა მთიან ყარაბაღში 24 მარტს დაიწყო, როცა სომხეთმა აზერბაიჯანი 2020 წლის ცნობილი შეთანხმების დარღვევაში დაადანაშაულა. გაუღერდა ინფორმაცია, რომ აზერბაიჯანის სამხედრო ძალებმა მთიანი ყარაბაღის იმ ნაწილში, რომელსაც რუსეთის სამშვიდობო ძალები აკონტროლებენ, კიდევ ერთი სოფელი დაიკავეს და თავდასხმები თურქული ბაირახტარის ტიპის უპილოტო საფრენი აპარატების გამოყენებით განაგრძო, რის გამოც სამი სომეხი ჯარისკაცი დაიღუპა და თოთხმეტი დაიჭრა. აზერბაიჯანის მხარე კი, პირიქით, პროვოკაციულ ქმედებასა და 2020 წლის საზავო ხელშეკრულების დარღვევაში სომხეთი დაადანაშაულა.

ბრიუსელში, ევროკავშირის ურთავლობით, სომხეთისა და აზერბაიჯანის მეთაურები ერთმანეთს შეხვდნენ. შედეგად, ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრებს სამშვიდობო მოლაპარაკებების მომზადება დაევალიათ. შეხვედრას, რომლის შედეგებშიც სომხური ოპოზიცია უკმაყოფილო დარჩა, ევროკავშირის პრეზიდენტი შარლ მიშელიც ესწრებოდა. ოპოზიციის გაღიზიანება, ყველაფერთან ერთად, აზერბაიჯანის პრეზიდენტის მუქარამაც გამოიწვია, როცა მკაცრად გაუსვა ხაზი, რომ სამშვიდობო შეთანხმება სომხეთისთვის ბოლო შანსია, და თუ მასზე უარს იტყვიან, აზერბაიჯანი სომხეთის ტერიტორიულ მთლიანობას საერთოდ არ აღიარებსო. ამით, ალიეგმა მთიანი შნა, რომ აზერბაიჯანი იძულებული იქნება ზანგეზურის დერეფანი დაიკავოს. მან ასევე განაცხადა, რომ მოლაპარაკება სასწრაფოდ უნდა დაიწყოს და, რაც მთავარია, არ უნდა გაქიანურდესო.

სომხეთის მოსახლეობის უმრავლესობა ჯერჯერობით მხარს უჭერს ფაშინიანის პოლიტიკას, მაგრამ ისიც სათქმელია, რომ სომხეთში შიდა პოლიტიკური წნევა საგრძობლად ანეული, რაც, საგარეოდ, ხელს შეუშლის მისი პოლიტიკის ბოლომდე გატარებას.

ერთ-ერთი საჯარო გამოსვლისას, სომხეთის ყოფილმა ომბუდსმენმა არმან ტატოიანმა განაცხადა, რომ ყველაზე საშიში საზოგადოებრივი აზრის მოსალოდნელი გაყოფაა, რადგან ყარაბაღის საკითხთან დაკავშირებით, ხალხში არავითარი სოლიდარობა არ არსებობს. სხვა სომეხი ანალიტიკოსებიც იკვივს ამბობენ, მაგრამ იმასაც უსვამენ ხაზს, რომ სომხეთში პოლიტიკური დაპირისპირება ხელს მხოლოდ გარე ძალებს აძლევს. გარე ძალებში კი, ისინი,

რა ძალა ჰქონია, მაინც, შთაშობაწლებით ხალი-სუფლებსა და მე მხოლოდ მონარქთა ოჯახურ დინასტიურობაზე როდი გელაპარაკებთ. თანამედროვე დინასტიებიც არსებობენ, რომლებიც დემოკრატიის პირობებშიც კი, თაობიდან თაობაში ძალაუფლების შენარჩუნებას ახერხებენ. ასეთია, მაგალითად, კენედებისა და ბუშების ცნობილი ოჯახები. ამერიკის მეორე და მეექ-

1. ყარაბაღის პრობლემა და გასლერილი სომხეთი

2. მიცოტაკისების დინასტია საბერძნეთში

ესე პრეზიდენტებიც მაშაშვილი იყვნენ. სირიაზე და ჩრდილოეთ კორეაზე აღარ ვლაპარაკობ, და არც საბერძნეთი ყოფილა გამოჩაკლისი. თანამედროვე ელადის პოლიტიკური ისტორიაში სამი ოჯახური დინასტია გამოიკვეთა. ამ ოჯახთა გვარებია: პაპანდრეუ, კარამანლის და მიცოტაკის.

საბერძნეთის დღევანდელი პრემიერ-მინისტრი, 54 წლის კირიაკოს მიცოტაკისია. მიცოტაკისების პოლიტიკური დინასტიის დამაარსებელია ევროპაში ცნობილი ბერძენი პოლიტიკოსი ელეფთერიოს ვენიზელოსი. მას 1910-დან 1933 წლამდე, ანუ 23 წლის განმავლობაში, რვაჯერ ეკავა საბერძნეთის პრემიერ-მინისტრის თანამდებობა. სწორედ მის სახელს ატარებს დღეს ათენის საერთაშორისო აეროპორტი. ელეფთერიოსის დღევანდელი პრემიერ-მინისტრის დიდი პაპა იყო. კირიაკოს მიცოტაკისის მამა, კონსტანტინოს მიცოტაკისი, მეოცე საუკუნის 90-იან წლებში, პოლიტიკური პარტიის ლიდერი და საბერძნეთის პრემიერ-მინისტრი იყო. კირიაკოსის დაც, დორა ბაკოიანისი, საბერძნეთის გავლენიანი პოლიტიკოსია. ის ათენის მერიც იყო თავის დროზე და საბერძნეთის საგარეო საქმეთა მინისტრიც. კირიაკოს მიცოტაკისი 1968 წელს დაიბადა ქალაქ ათენში. ის ის წელია, სამხედრო გადატრიალების შედეგად ქვეყნის სათავეში სამხედრო ხუნტა რომ მოვიდა. მაშინ, ხუნტამ მიცოტაკისების მთელს ოჯახს შინა პატიმრობა მიუსაჯა. ექვსი თვის ჩველი იყო კირიაკოსი, როცა მისმა ოჯახმა, თურქეთის მაშინდელი საგარეო საქმეთა მინისტრის დახმარებით, თურქეთს შეაფარა თავი. გავიდა დრო და ოჯახი თურქეთიდან პარიზში გადავიდა საცხოვრებლად. 1974 წელს, კირიაკოსი 6 წლის რომ იყო, ხუნტა დაემხო და მიცოტაკისების ოჯახი საბერძნეთში დაბრუნდა. ახლანდელმა პრემიერ-მინისტრმა უმაღლესი განათლება ამერიკაში მიიღო. მან 1990 წელს პარკვარდის უნივერსიტეტის პოლიტიკური მეცნიერებათა ბაკალავრის წოდება მიიღო. მისი საბაკალავრო ნაშრომი პარ-

ვარდის უნივერსიტეტში დღემდე სამაგალითო პოლიტიკურ ნაწარმოებად ითვლება. 1991 წელს, კირიაკოსმა, ლონდონში, Chase Investment Bank-ში ანალიტიკოსად დაიწყო მუშაობა. მოგვიანებით, ექვსთვიანი შევბუღება აიღო და ქვეყნის სამხედრო ძალებში დაიწყო სამსახური. ამის შემდეგ, სტენფორდისა და ჰარვარდის უნივერსიტეტების მაგისტრის წოდება მოიპოვა და ლონდონში McKinsey-ის კომპანიაში იმუშავა ექსპერტის რანგში. 1998 წელს, საბერძნეთში დაბრუნდა და კარიერა ისევ საბანკო სექტორში განაგრძო. მამამისის პარტიის, ახალი დემოკრატიის წევრი გახდა, თუმცა, პოლიტიკური აქტიურობით მაინცდამაინც არ გამოიჩინოდა. ერთი წლის შემდეგ, კირიაკოსი საბერძნეთის ეროვნული ბანკის ერთ-ერთი დეპარტამენტის უფროსად დაინშნა. იყო ეროვნული ბანკის მმართველი, და ერთ არაკომერციულ ფონდსაც მართავდა, რომელიც მამამისის არქივების შესწავლით იყო დაკავებული. 2003 წელს, მსოფლიო ეკონომიკურმა ფორუმმა კირიაკოსს მიცოტაკისი ზვალინდელი დღის გლობალური ლიდერების სიაში შეიყვანა, რამაც ახალგაზრდა კაცს ბიძგი მისცა, რომ თავისი მომავალი მშობლიური ქვეყნის პოლიტიკისთვის დაეთმო. ის საბერძნეთის პარლამენტში აირჩიეს და გარემოს დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარე გახდა. 2012 წელს, მისმა პარტიამ საპარლამენტო არჩევნები მოიგო. პარტიის ლიდერი, ანტონის სამარასისი საბერძნეთის პრემიერ-მინისტრი გახდა. კირიაკოს მიცოტაკისმა მის კაბინეტში ადმინისტრაციული რეფორმებისა და ელექტრონული მმართველობის მინისტრის პოსტი დაიკავა. 2015 წლის საპარლამენტო არჩევნებში, მმართველი პარტია კატასტროფულად დამარცხდა, რამაც შიდა პარტიული კრიზისი გამოიწვია. გადადგა პარტიის ყველა ლიდერი. ყრილობამ, კირიაკოს მიცოტაკისის მეთაურობით, პარტიის ახალი ხელმძღვანელობა აირჩია, რომელიც სულ მალე მთავარ ოპოზიციურ ძალად იქცა ქვეყანაში. კირიაკოს მიცოტაკისმა უმაღლესი აპოლონიუსის პატივისცემა. რიგგარეშე საპარლამენტო არჩევნებში კირიაკოს მიცოტაკისის პარტიამ და მისმა ლიდერმა დამაჯერებლად გაიმარჯვეს. 2019 წლის 8 ივლისს, საინაუგურაციო ცერემონიაზე, კირიაკოს მიცოტაკისმა ელადის მართლმადიდებელი ეკლესიის მეთაურის წინაშე ფიცი დადო და საბერძნეთის პრემიერ-მინისტრი გახდა.

რამდენიმე დღეში, ერთი პოლიტიკური სკანდალი აგორდა: კირიაკოს მიცოტაკისმა მინისტრთა კაბინეტში ძველი ულტრა-მემარჯვენე და ახლა მმართველი პარტიის წევრი მაკის ვორიდისი მიიწვია, რომლის მინისტრად დანიშნვა საბერძნეთში ბევრმა გააპროტესტა. ყველაზე დიდი უკმაყოფილება ებრაელთა სათვისტომო გამოთქვა, რადგან ვორიდისი ანტიმემიტურ გამოთქმებში იყო შემჩნეული. ახალი პრემიერი ვორიდისის კრიტიკოსებს შეპირდა, რომ პირადად გააკონტროლებდა მას და ამით დააშოშინა ვითარება. მიცოტაკისი პრემიერობის პირველი დღიდანვე შეუდგა საბერძნეთის საგარეო ფინანსური პოლიტიკის გამოსწორებას. მან შეამცირა საიპოთეკო კრედიტის პროცენტი და გაზარდა მუნიციპალიტეტებისა და რეგიონების დაფინანსება, შექმნა დამატებითი სამუშაო ადგილები. მისი თაოსნობით, გამკაცრდა უკანონო მშენებლობებისა და ბინების მიტაცების დასჯა. ეს კანონდარღვევა მთელს საბერძნეთს იყო მოდებული. მეოცე საუკუნის 80-იანი წლებიდან მოყოლებული, ანარქისტები და სხვა მემარცხენე რადიკალური ჯგუფები უკანონოდ იკავებდნენ ხოლმე შენობებს. მიცოტაკისის მთავრობამ, კოვიდ-19-ის პანდემიასთან წარმატებულად გამოკავებისთვის, ევროკავშირის ქება დაიმსახურა. საგარეო პოლიტიკაში, მიცოტაკისი მთლიანად იზიარებს თავისი პარტიის კონსერვატულ იდეებს. ის ნატოსა და ევროკავშირის გაძლიერების მომხრეა, მაგრამ კატეგორიულ უარზეა ევროკავშირში თურქეთის მიღებაზე მანამ, სანამ თურქეთს ჩრდილოეთ კვიპროსი ექნება ანექსირებული.

მიცოტაკისის თაოსნობით, საბერძნეთმა და საფრანგეთმა გააძლიერეს თავდაცვითი და უსაფრთხოების ერთობლივი ძალების შექმნა. საფრანგეთი, ამიერიდან, საგარეო პოლიტიკის ყველა საკითხში საბერძნეთის გვერდით დადგება. ასევე, საფრანგეთი საბერძნეთს ყველაზე თანამედროვე სამხედრო თვითმფრინავებს და გემებს მიანცდის. 2022 წლის 30 იანვარს, ოპოზიციაში მოითხოვა კენჭისყრაზე დამდგარიყო მიცოტაკისის და მისი კაბინეტის გადაყენება. ოპოზიცია პრემიერ-მინისტრსა და მის კაბინეტს ციკლონით გამოწვეული პრობლემების მოსაგვარებლად უმოქმედობაში სდებდა ბრალს. შეგახსენებთ, რომ მიმდინარე წლის იანვარში, საბერძნეთს დიდთოვლიანობა და უამინდობა დაატყდა, რამაც ქვეყანაში სატრანსპორტო კოლაფსი გამოიწვია.

რაც შეეხება საბერძნეთის პრემიერ-მინისტრის პირად ცხოვრებას, კირიაკოს მიცოტაკისის მუულები საბერძნეთში ცხოვრობენ პოლონელი ქალბატონის მარევა გრაბოვსკია. მათ ერთმანეთი პარკვარდში სწავლობის გაიცნეს, როცა მარევა ზინეს-ადმინისტრაციის მაგისტრის კურსს გადიოდა. მარევაზე დაქორწინება ჩემი ცხოვრების საუკეთესო გადაწყვეტილება იყო, ასე ამბობს კირიაკოსი. მიცოტაკისების წყვილი სამი შვილი ჰყავთ, ორი გოგონა და ერთი ვაჟი. სხვათაშორის, მარევა გრაბოვსკია ორი კომპანიის დამფუძნებელი და მთავარი აღმასრულებელი პირია.

დღეს სულ ეს იყო. მადლობა მხარდაჭერისთვის.

ნუმბარ ზ. რუსაქი

ვიზაგაყთი!

თხა თხაზე ნაკლები...

საძირკველი ეროვნული ნაკრების ლიდერი თორნიკე შინგალია საკალათბურთო ევროთასის მფლობელი გახდა...

სიც გააჩნია, დუბლის შესრულება საკლებით შესაძლებლად გამოიყურება.

ფინალური მატჩი ბოლონიაში თურქულ, ბურსასფორთან გაიმართა და მისი ბედი მასპინძლებმა შესვენებამდე 13-ქულიანი დანინაურებით გადწყვიტეს...

„ჯვაროსანთა“ კაპიტნის მონაგარი: 22 წუთში 5 ქულა, 7 მოხსნა და 2 ზუსტი გადაცემა.

თუ გავითვალისწინებთ, რომ ჩვენებურის გუნდს „სერია - ა“-ს რეგულარულ სეზონში გამარჯვების შემდეგ „სკუდეტოს“ მოხვეჭის რეალური შან-

სიც გააჩნია, დუბლის შესრულება საკლებით შესაძლებლად გამოიყურება. შეგახსენებთ, რომ რამდენიმე დღის წინათ გიორგი შერმადინმა „ტენერიფესთან“ ერთად ჩემპიონთა ლიგა მოიგო...

ამასობაში თბილისის ფიბას წარმომადგენლობითი დელეგაცია სტუმრობს, რომელმაც შარშანდელი დეკემბრისგან განსხვავებით დადებითად შეაფასა ევრობასკეტისთვის ახალი მულტიფუნქციური დარბაზის მშენებლობის ტემპი.

მოვლენა

ზღაპარი წყალში

თბილისის „დინამო“ წყალბურთელთა ჩემპიონთა ლიგა ისტორიული გამარჯვებით დაასრულა - საკუთარ აუზში ერთ-ერთ ევროპულ გრანდს პირეოსის „ოლიმპიაკოსს“ 14:13 სძლია...

ბევრმა შეიძლება აღნიშნული წარმატების მსგავსი შეფასება გადაჭარბებულად შეაფასოს, მაგრამ რა ვუყოთ იმ ფაქტს, რომ ბერძნული მართლაც ვარსკვლავური შემადგენლობის გუნდის სპორტულ ღირსებას ტიტულოვან უცხოელ ლეგიონერებთან ერთად ერთბაშად ტოკიოს ოლიმპიადის 9(!) ფინალისტი იცავს?

ელადელთა კარში გატანილი გოლები ავტორები არიან: სარიჩი - 4, ვასიჩი - 3, ელაჩა, ადვილი - 2-2, ტყეშელაშვილი, მესხი, ბითაძე - თითო.

შეგახსენებთ, რომ მანამდე დეიან

სტანოვივიჩის შეგირდებმა ხორვატულ „იადრანს“ სძლიეს.

დავძენთ, რომ ქართული საკლუბო წყალბურთის ფლაგმანი გაისადაც იტალიაში მსგავსი პრესტიჟული ევროპული ჩემპიონი, რადგან რამდენიმე დღის წინათ ქულათა მაქსიმუმით გახდა ქვეყნის ჩემპიონი.

კოზი

ჩეკოლუსიურს, ჯერარნახულს...

შიშს რომ დიდი თვალები აქვს, ბავშვობიდანვე გვასწავლიდნენ, მაგრამ თუ ისეთი ერთი შეხედვით ძლევაში...

ზემთ შემთხვევით არ გაგვივამს ხაზი შვიცარიის ქალაქ ნიონში განთავსებული შტაბ-ბინის ბინადართა მიერ ძნელად გადადგმულ რეფორმატორულ ნაბიჯებზე - საილუსტრაციოდ მხოლოდ „ბოსმანის საქმის“ გახსენებაც კმარა...

საუბარია ჩემპიონთა ლიგის ახალ ფორმატზე, რომელიც ძალაში 2024-2025 წლების სეზონიდან უნდა შევიდეს და თავიდან ბევრს შეიძლება კომერციული თვალსაზრისით განხორციელებულ ნოუ ჰაუდ მოეჩვენოს...

კერძოდ, თითქოს ჩაცხრა ვნებათაღელვა ბოხოლა კლუბთა მიერ ელიტური სუპერლიგის შექმნის თაობაზე, რადგან მათმა უმეტესობამ მალევე დაიხია უკან და მოკვეთის საფრთხის გამო უარი თქვა „ბრჭყვიალა“ პროექტში მონაწილეობაზე...

ნივრული ვადა მიეცა შერისხვისგან თავის ასაცილებლად დადგენილი საჯარიმო თანხის დასაფარავად, მაგრამ, როგორც ირკვევა, ალექსანდრ ჩეფერინის კანტორას ბოლომდე არ სჯერა, რომ მეამბოხენი საფუძვლიანად აღაგმა და ვითარების

ერთხელ და სამუდამოდ განსამუხტავად მაშველ რგოლს მიაგნო.

რაც შეეხება ახალშობილი სისტემის კონკრეტულ დეტალებს, ამერიდან ყველაზე პრესტიჟული კონტინენტური ტიტულის მოსაპოვებლად 32-ის ნაცვლად 36 გუნდი იბრძოლებს არა ჯგუფურ რაუნდში, არამედ შვეიცარიული ფორმულით, რაც თავიდანვე შინ და გარეთ შეხვედრებს გულსხმობს, სანყის ეტაპზე კი რჩეულინი ამჟამინდელი 6-ისგან განსხვავებით 8 მატჩს მოაწყობენ და მხოლოდ ამის შემდეგ, ანუ მერვედფინალური პლეი-ოფიდან გადავლენ უკვე ტრადიციულ ფორმატზე.

საინტერესოა კვოტების გაზრდის მეთოდიც. პირობითად, ტურნირებიდან რუსეთის წარმომადგენელთათვის წითელი ბარათის აფრიალებით დამკვიდრებული მდგომარეობით, რეიტინგი დამატებით ადგილებს ინგლისსა და ნიდერლანდებს სთავაზობს, თუმცა ეს მხოლოდ პირობითად, რადგან ორ წელიწადში რომელიც ქვეყანა რომელ პოზიციაზე იქნება, ან საერთოდ მიიყვანს კი უფვა საქმეს მისი ჩანაფიქრის პრაქტიკაში დანერგვამდე, ადვილი გამოსაცნობი ნამდვილად არაა. მით უმეტეს მაშინ, როცა სპორტულ სამყაროში ავტორიტეტული მრავალი პერსონის მხრიდან უკვე გაულერდა სიახლისადმი სკეპტიკური დამოკიდებულება, რაც მოსალოდნელიც იყო - ოპონენტები ხომ ყველა, მათ შორის სავარაუდოდ პროგრესულ რეფორმებსაც მოექმნებიან ხოლმე.

დავძენთ, რომ ეს პროექტი ევროპა ლიგასა და კონფერენს ლიგასაც მოიცავს.

გაიღვიძეს!

სჯობს გვიან...

ბიზრო ეთანხმება და, ამავე დროს, უკავრებდასაც გამოთქვამს უკრაინაში შეჭრის გამო სპორტული სამყაროს მიერ განხორციელებული უმცარესი სანქციებისადმი რუსეთის მიმართ.

ჩვენ, ბუნებრივია, ჩვენი მოუშუშებელი ტერიტორიული ჭრილობები გვტკივა, მაგრამ ისიც საინტერესოა, როგორ ახსნას უძებნის მაშინდელ წაყრუებას საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის თანამედროვე თავკაცი თომას ბახი ერთ-ერთ კომენტარში, რათა მომავალში მაინც აიცდინონ თავიდან სირაქლემას

პოზაში ყოფნა მისმა შემდგომმა კოლეგებმა:

„ხშირად გვეკითხებოდნენ - რა მოვიმოქმედეთ მაშინ, როცა ომი იყო ავღანეთში, სირიაში, იემენში, მალიში, ეთიოპიაში?..“

სამწუხაროდ, კრიზისი ბევრგან იყო, პასუხი კი ის გახლავთ, რომ ეს არის ოლიმპიური ზავის დარღვევის გაუგონარი შემთხვევა. დაცვის ამგვარი ზომები იმიტომ მივიღეთ, რომ სხვა კონფლიქტებზე მსოფლიოს რეაქცია არ ყოფილა ისეთი, როგორც უკრაინაში რუსულ აგრესიაზე.

ჩვენი ოლიმპიური ღირებულებები ითვალისწინებს მშვიდობიან კონკურენციას ყველა ქვეყნის სპორტსმენთა შორის. ეს არის ნებისმიერი დისკრიმინაციის დაძლევისა და მიუღებლობის მაგალითი.

დავსჯით მხოლოდ პასუხისმგებელ პირებს და არ გამოვიტანთ სანქციებს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტების წინააღმდეგ მთავრობათა მოქმედებების გამო, თუ ეოკების ლიდერები არ უჭერენ მას მხარს.

საუბარია უკრაინელი მეგობრების მიმართ საერთაშორისო თანამეგობრობის მხარდაჭერაზე, მათ დაცვასა და დახმარებაზე. მათი მდგომარეობა გადამწყვეტია“.

ელიტაზი

ბრიტანულ ტალღაზე

ბძმამდე ყველაზე ტიტულოვანს სუკერის-ტად მსოფლიოს შვიდგზის შოტლანდიელი ჩემპიონი სტივინ პინდრი ითვლებოდა, მაგრამ, მოგეხსენებათ, მუდმივი არაფერია.

მას შემდეგ, რაც ინგლისურ შევილში გამართული მორიგი უმაღლესი რანგის ფორუმი ლეგენდარული მასპინძლის - ან უკვე ასევე შვიდგზის ტრიუმფატორის რონი ო'სალივანის გამარჯვებით დასრულდა, რეკორდსმენი უკვე ორია.

მან საკუთარ კედლებში ზედიზედ დაამარცხა თანამემამულე დევიდ გილბერტი - 10:5, მარკ ალენი (ჩრდილოეთ ირლანდია) - 13:4, სტივენ მაგუაირი და ჯონ ჰიგინსი შესაბამისად - 13:5 და 17:11, ხოლო ფინალში - კიდევ ერთი ინგლისელი ჯად ტრამპი - 18:13.

იერარქიაში წამყვან დუეტს კვალში უდგანან: დევისი (ინგლისი), რერდონი (უელსი) - 6-6, სელბი, სპენსერი (ორივე - ინგლისი), ჰიგინსი (შოტლანდია), უილიამსი (უელსი) - 4-4 ტიტული.

დაცემა

ძნელი სათქმელია, XIX საუკუნეში ინგლისის დედაქალაქში აშენებული უინდსორტის ციხეს ოსკარ უაილდზე სახელოვანი ტუსალი თუ მყოლია, რომელიც იქ პომოსექსუალიზმისთვის გამოამწყვდიეს, მაგრამ ფაქტია, რომ რიგით პატიმარს ვერც ბორის ბეკერს ვუნოვებთ, „დიდი სლემის“ საჩოგბურთო ტურნირები ექვსჯერ რომ მოუგია და უიმბლდონის კომპლექსის სიახლოვეს ბინა ერთ თვით დაიდო, ხოლო შემდეგ თაღლითობის გამო ლონდონის სასამართლის მიერ მისჯილი ორწლიანი პატიმარობის დასრულების შემდეგ დაეჯიკება: „ვირთხები, გაუთავებელი ძალადობა, ნარკოტიკების გამოყენება და პატიმრების გამოკეტვა საკნებში 22 საათის განმავლობაში - ასეთია ნახევრადანგრეული ვიქტორიანული შენობის ყოველდღიურობა“.

თვით გერმანელი ლეგენდა, რომელმაც 2017 წელს

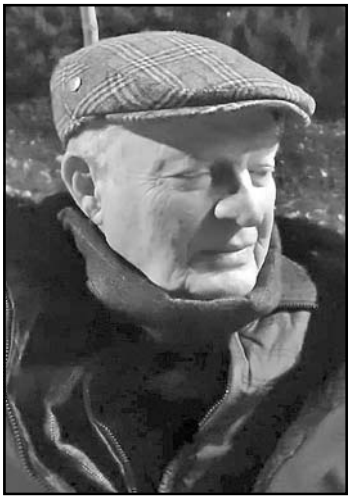

კოშმარული ერთი თვე

თავი გაკოტრებულად გამოაცხადა, რათა არ გადაეხადა 60-მილიონიანი ვალი, რისთვისაც სამი მილიონი ევროს ოდენობის ქონება და კრედიტები დამალა, პატიმრებით გადავსებული საპყრობილის იმ ნაწილში მოათავსეს, სადაც 86 საკანია თითოში 6 ბინადრითა და მხოლოდ 6 საშაპით.

ბუნებრივია, 22-საათიანი იზოლაციის გამო პატიმართა დიდი კონტინგენტიდან ბევრი ფსიქიკურ აშლილობას უჩივის და ხშირია დისციპლინის სხვადასხვა სახით დარღვევისთვის ფიზიკური ძალის გამოყენება ციხის თანამშრომელთაგან.

გულმკობი მასტანო ვეფხვაძე!

თბილისქალაქის მესოხონა

ბოდენ თვალწინ, რომლებიც ჭირსა და ლხინში ერთმანეთის გამტანნი, არავის დამჩაგრავნი და ყველასადმი მომფერებელნი იყვნენ, სტუმარს მასპინძლობდნენ, ვაჟკაც კაცს ბაძავდნენ, შვილებს ზრდიდნენ და თავიანთი ქალაქის სიყვარულს ოჯახისა და სამშობლოს სიყვარულთან ერთად ასისხლხორცებდნენ.

სწორედ ასეთი კაცი დააბიჯებს ჩვენი უბერებელი დედაქალაქის ქუჩებში, თითზე ჩამოსათვლელ სამოსთან ერთად, დააბიჯებს სიყვარულით, სიმკაცრით, სიტკბოთი, ტრადიციებითა და თბილისელობით. ეს კაცი, თბილისის მოჰიკანი, კოლორიტი პიროვნება და ქალაქს შესისხლხორცებულ მესოხონა ვეფხვაძე გახლავთ - საუკეთესო მეუღლე, მამა და ბაბუა, შეუდარებელი მეგობარი და იმ ლამაზი

პლედის წარმომადგენელი, რომელთა ხელი, სიტბო და სიყვარული მოაკლდა ჩვენს დედაქალაქს.

80 წელი შეუსრულდა ჩვენს ძმასა და მეგობარს. ასეთი ადამიანისთვის რვა ათეული მხოლოდ „საპასპორტო ასაკია“ - ათი იმდენისაა თბილისის სიყვარულში, თბილისის თანატოლია, თბილისის მეციხოვნე და ტრადიციების მატარებელი კაცი.

გილოცავთ, სიყვარული და მხნეობა ნუ მოგაკლავთ ღმერთმა, კიდევ დიდხანს ალამაზეთ ეს თბილის-ქალაქი თქვენი ცხოვრებით. სანამ თქვენაირი ადამიანები არსებობენ, ცხოვრება იოლდება, ლამაზდება და იმედიანი ხდება.

ძმური სიყვარულითა და ერთგულებით მებოვრები

და, მრავალი წელი კვლავ საამოდ კბიკლავს უნი კათილი გული!

ცხოვრების ხანგრძლივ გზაზე ჯიშალ კუხალაშვილი უანგაროდ ემსახურა თავის ხალხს და მშობლიურ ქვეყანას. მისი ცხოვრების განუზრელი დევიზი იყო და არის, თესოს ამქვეყნიური ადამიანური სიყვარული, დაეხმაროს გაჭირვებაში ჩავარდნილ ახლობლებსა და სიყრმის მეგობრებს, რის გამოც ის ხარობს და სიამოვნებას განიცდის. მისი მოქმედების კრედიტ სიკეთის კეთებაზეა დაფუძნებული.

დღეს იგი 80 წლის საიუბილეო თარიღს ვალმოხდილი და ნელგამართული ხვდება.

გულმკობი ბატონ ჯიშალს საიუბილეო თარიღს. ვუსურვებთ მას ჯანმრთელობას და დღეგრძელობას, დღეიდან 100 წლამდე არ მოშლილიყოს მისი გამორჩეული, თბილი, სასიყვარული პიროვნული თვისებები, რაც ჩვენ ყველას ძალიან გვჭირდება.

გულმკობი ქ-ნ ნუნუს და მისი დიდი ოჯახის ყველა წევრს შესანიშნავი მეუღლის, მამისა და კეთილი ბაბუის დაბადების დღეს!

ღმერთმა დაგლოცოთ და გაგაძლიეროთ.

მერი შათირიშვილი, დავით, ლევან და გიორგი კუხალაშვილები

რვა თვის უკრაინელი ბავშვი ჯო ენის პოსპიტალში გადაარჩინეს

ჯო ენის საუნივერსიტეტო პოსპიტალის მედპერსონალმა, უკრაინისთან სოლიდარობის ნიშნად, პაციენტი გუშინ ქართული და უკრაინული დროშებით გააცილა. ოჯახი საქართველოში, ბათუმში ომამდე ჩამოვიდა და საბრძოლო მოქმედებების გამო უკან დაბრუნება ვერ შეძლო. ოპერაცია, რომელიც მარტის თვეში კიევში შექონდათ დაგეგმილი, ომის გამო ვერ გაკეთდა და სამედიცინო მომსახურება ჯო ენის საუნივერსიტეტო პოსპიტალში გაენათ.

პაციენტი პოსპიტალში ბოლო 2 კვირის განმავლობაში იმყოფებოდა პოსტოპერაციულად. ხარჯები მთლიანად ჯო ენის საუნივერსიტეტო პოსპიტალმა გაიღო.

როსა კასი თვითონ სიყვარულია

დაბადების დღიდან მთელი გონდაზმული წლები სიყვარულში და ერთგულებაში განვლო, ცხადია, ადვილი არ არის ამ აღმართ-დაღმართიან, უზარაქო წუთისოფელში. ეს მხოლოდ კაცობის ზეგარდმო ნიჭით დაჯილდოებულია ხვედრია. სწორედ ასეთი იშვიათი ნიჭით დაჯილდოებულია შორის ისხენიება დიდებული ქართველი, ჭეშმარიტი მამულიშვილი მასტანო ვეფხვაძე, რომელმაც ახლა უკვე გრძელი 80, ანუ ორჯერ ორმოცი წელიწადი მოღუნა. დიას, ორჯერ ორმოცი, რამეთუ იგი ორჯერ ორმოცი წლის ახალგაზრდადა სულისა და გულისკვეთებით.

ვახტანგი ნაღდი ქართველობის, კაცობის, სიყვარულისა და ერთგულების საყოველთაო მაგალითია, რომელიც მაგალითი იქნა დიდი სიკეთის გზის მაჩვენებელია განსაკუთრებით ახალგაზრდობისთვის, რომელმაც უნდა

იცოდეს, რომ ხშირად არც წამალია საჭირო და არც ექიმი, თუ ადამიანი მეორე ადამიანის მიმართ ჭეშმარიტი სიყვარულით სავსე სხეულია, როგორც ჩვენი გაზეთის უკეთილშობილესი მეგობარი ვახტანგ ვეფხვაძე.

დიას, იგი ბრწყინვალედ ამართლებს თავის გვარს, ნამდვილი ვეფხვია, ამავე დროს, იგი ფუტკარიც არის, რომელსაც ბუნებამ ერთდროულად თავლიც დაანათლა და ნესტარიც, მაგრამ ვახტანგს მთელი ამ ოთხმოცი წლის მანძილზე ნესტარი არასოდეს გამოუყენებია, იგი მხოლოდ თავლს გასცემს სიყვარულის სახით.

მადლობა, ბატონო ვახტანგ თქვენი ჭეშმარიტი ადამიანობისთვის. გვჯერა, რომ საუკუნემდე დარჩენილ ორ ათეულ წელიწადსაც მოყვადვით სიყვარულსა და თანადგომაში გალევთ შენს დიდ და ბედნიერ ოჯახთან ერთად.

შენი კაცურკაცობის მადლიერი,

გაზეთ „საბართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია

საბართველოვ, შინ ვინ მოგცა შვილი დასაბარბავი!...

მწუხარება ლემსო თორაძის ბარდასვალაების გამო

ლემსო თორაძე აშშ-ში, საკუთარ სახლში გარდაიცვალა, სადაც 1983 წლიდან ცხოვრობდა. ის 69 წლის იყო. ლემსო თორაძე 1952 წლის 30 მაისს, თბილისში დაიბადა. თბილისის ცენტრალური საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ, 1969 წელს ლემსო თორაძე ჩაირიცხა გ. სარაჯიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში (პროფ. ე. გურგენიანის კლასი; 1970-1975 წლებში სწავლობდა პ. ჩაიკოვსკის სახელობის მოსკოვის სახელმწიფო კონსერვატორიაში (ბ. ზემლიანსკის კლასი), ხოლო 1978 წელს დაამთავრა ამავე კონსერვატორიის ასპირანტურა (პროფ. ლ. ნაუმოვის კლასი).

1969 წელს პიანისტი მუსიკოს-შემსრულებელთა ამიერკავკასიისა და საკავშირო კონკურსების ლაურეატი გახდა; 1975 წელს იტალიაში ა. კასაგრანდეს სახელობის საერთაშორისო კონკურსში მიიღო III პრემია, ხოლო ამერიკის შეერთებულ შტატებში ვან კლაიბერნის სახელობის საერთაშორისო კონკურსზე - II პრემია.

ლემსო თორაძის საშემსრულებლო რეპერტუარი მოიცავს სხვადასხვა სტილის ნაწარმოებებს; მუსიკოსმა აღიარება მოიპოვა მოცარტის, ლისტის, პროკოფიევის, რახმანინოვის, სტრავენსკის, ჩაიკოვსკის და სხვ. ნაწარმოებთა შესრულებით; პიანისტის დისკოგრაფია საკმაოდ ვრცელია.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი პიანისტ ალექსანდრე (ლემსო) თორაძის გარდაცვალების გამო მწუხარებას გამოთქვამს და მის ოჯახს, ახლობლებსა და მთელს მუსიკალურ საზოგადოებას თანაგრძნობას უცხადებს.

„ღრმა მწუხარებას გამოვთქვამ თანამედროვეობის ერთერთი სახელოვანი, ვირტუოზი პიანისტის ალექსანდრე (ლემსო) თორაძის გარდაცვალების გამო. მისმა საშემსრულებლო ხელოვნებამ აღიარება მოიპოვა მთელ მსოფლიოში თავისი პიროვნების მასშტაბურობისა და ნიჭის დამახსოვრებით. ლემსო თორაძის პედაგოგიური ღვაწლი მომავალში კიდევ ბევრჯერ დაფასდება, რადგან მისი აღზრდილი თაობები წარმატებით მონაწილეობენ პრესტიჟულ ფესტივალებში მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნის წამყვან ორკესტრებთან და დირიჟორებთან ერთად.“

თანაგრძნობას ვუცხადებ ლემსო თორაძის ოჯახს, ახლობლებსა და მთელს მუსიკალურ საზოგადოებას, - ნათქვამია პრემიერ-მინისტრ ირაკლი ლარიაშვილის განცხადებაში.

სასწავლო პროცესი შეჩვეული ფორმატით წარმართება

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში 2021-2022 სასწავლო წლის გაზაფხულის სემესტრში სასწავლო პროცესი 13 მაისიდან შერეული (ჰიბრიდული) ფორმატით წარმართება.

„შესაბამისი ცვლილება შევიდა „სსიპ - ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში 2021-2022 სასწავლო წლის სასწავლო პროცესის ვადების განსაზღვრის შესახებ“ რექტორის 2021 წლის 2 აგვისტოს ბრძანებაში.

რექტორის ბრძანების თანახმად, საგანმანათლებლო პროგრამის თუ მისი კომპონენტების წარმართვის ფორმატის თაობაზე გადაწყვეტილებას იღებს შესაბამისი ფაკულტეტი პროგრამების სპეციფიკის გათვალისწინებით. ამასთან, 2021-2022 სასწავლო წლის გაზაფხულის სემესტრის დასკვნითი და დამატებითი გამოცდები წარმართება არადისტანციურ, სრულად დასწრებით ფორმატში. გამონაკლისი დაიშვება იმ სტუდენტებისთვის, რომლებიც იმყოფებიან საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიაზე“, - აღნიშნულია განცხადებაში.

„აზოვისტალი“ ქართული მებრძოლი დაიღუპა

მარიუპოლში, „აზოვისტალი“ ფოლადის ქარხანაში ქართველი მებრძოლი, 27 წლის ტატო ბიგვავა დაიღუპა. ბიგვავა დაღუპვამდე ჯერ თავშესაფრიდან ბავშვებისა და მოხუცების ევაკუაციისთვის, შემდგომ ტარული დერეფნის უსაფრთხოებას იცავდა, ამის შემდეგ კი ტერიტორიის პატრულირებისას, აფეთქება მოხდა. ტატო ბიგვავა ოჯახს ბოლოს 7 მაისს ესაუბრა.

„მთავარი არხის“ ცნობით, ტატო ბიგვავა აზოვის პოლკის მეორე ასეულს ხელმძღვანელობდა. უკრაინის სამხედრო აკადემიის დამთავრების შემდეგ, ის ბატალიონში 2014 წლიდან ირიცხებოდა და დაახლოებით ერთი თვის წინ, უკრაინის პრეზიდენტმა ვოლოდიმირ ზელენსკიმ სიმამაცის ორდენით დააჯილდოვა. ბიგვავას ოჯახი სოხუმიდან დევნილია. ისინი უკრაინის მოქალაქეები არიან.

მემორანდუმი – „ახალგაზრდობის საბუნტოსა“ და „ოტია იოსელიანის საზოგადოებას“ შორის

საბარტოვილო კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტროს სსიპ ახალგაზრდობის სააგენტოსა და „ოტია იოსელიანის საზოგადოებას“ შორის ურთიერთთანამშრომლობის მემორანდუმი გაფორმდა.

ახალგაზრდობის სააგენტოს მხრიდან მემორანდუმს მისმა ხელმძღვანელმა, კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის მინისტრის მოადგილემ, სოსო გორგაძემ მოაწერა ხელი, ხოლო „ოტია იოსელიანის საზოგადოების“ მხრიდან მისმა ხელმძღვანელმა, დანი (აბესალომ) იოსელიანმა. მემორანდუმს ხელი ოტია იოსელიანის სახლ-მუზეუმში მოეწერა და ღონისძიებას საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახ-

ალგაზრდობის მინისტრი თეა წულუკიანი, ოტია იოსელიანის შთამომავლები და ოტია იოსელიანის სახელობის საკვირაო სკოლის მასწავლებლები და მოსწავლეები დაესწრნენ.

ურთიერთთანამშრომლობის მემორანდუმთან დაკავშირებით აღინიშნა, რომ მემორანდუმის ფარგლებში, სსიპ ახალგაზრდობის სააგენტოსა და „ოტია იოსელიანის საზოგადოების“ თანამშრომლობა უმნიშვნელოვანესი იქნება ბავშვებსა და ახალგაზრდებში კულტურისა და ხელოვნების მიმართულებით ცნობიერების ასამაღლებლად და მათი საინტერესო პროექტებში ჩართულობისა და კულტურაზე ხელმისაწვდომობის გასაზრდელად. სსიპ „ახალგაზრდობის სააგენტოსა“ და

„ოტია იოსელიანის საზოგადოებას“ შორის გაფორმებული ურთიერთთანამშრომლობის მემორანდუმი გულისხმობს ქვეყნის წინსვლაში ეროვნული კულტურის, ხელოვნებისა და მისი განვითარების ხელშეწყობას, ასევე კულტურისა და ხელოვნების სფეროში ბავშვებისა და ახალგაზრდებისთვის ცოდნის გაღრმავებას. კერძოდ, მემორანდუმის მიზანია, ბავშვებსა და ახალგაზრდებში ლიტერატურის, თეატრის, მხარეთ-

მცოდნეობის, ფოტოხელოვნების, გამოყენებითი ხელოვნებისა და სხვა მიმართულებებით ცოდნის ამაღლება.

თეა წულუკიანმა და სოსო გორგაძემ ოტია იოსელიანის სახლ-მუზეუმში დაათვალიერეს, ოტია იოსელიანის სახელობის საკვირაო სკოლის მუშაობის სპეციფიკას გაეცნენ და საკვირაო სკოლის მოსწავლეების მიერ დადგმულ ლიტერატურულ წარმოდგენას დაესწრნენ.

თამარ გვერდითელი საქართველოში

რომორც სოციალურ ქსელში გავრცელებულ ინფორმაციაშია აღნიშნული, მას 9 მაისს მოსკოვში არ უმღერია.

გავრცელდა ინფორმაცია, რომ 9 მაისს მოსკოვში გამარჯვების დღისადმი მიძღვნილ კონცერტზე იმღერა თამარ გვერდითელი, რაც არის სრული დეზინფორმაცია. სატელევიზიო ვერსია არის დამონტაჟებული და თამარის ეს გამოსვლა არის შარშანდელი 22 ივნისის კონცერტიდან ამოჭრილი და ჩასმული. საქართველოს დამსახურებული არტისტი თამარ გვერდითელი თვეზე მეტია, სამშობლოში იმყოფება. თბილისში, საკუთარ

სახლში მეგობრული და შემოქმედებითი საღამო გამართა ქართველ მუსიკოსებთან, თამარ ბენდის ბიჭებთან ერთად – თამარ გვერდითელი, დავით ჯაფარიძე, ირაკლი ყარაღაშვილი, პაატა ანდრიაძე...

ჩრდილოეთი პრეზიდენტი... 35 დოლარად

ტმხსაძემა ქალმა ლორა იანგმა ძველმანების მალაზიაში რომაული პერიოდის არტეფაქტი 35 დოლარად იყიდა. იანგმა მარმარილოს ბიუსტი რამდენიმე წლის წინ იყიდა, შემდეგ კი, როცა მან ბიუსტი სააუქციონო სახლ Sotheby-ს გასყიდა და გადასცა, გაირკვა, რომ ის ჩვ.წ. I საუკუნით თარიღდება.

მარმარილოს ბიუსტი ბავარიის მეფის, ლუდვიგ I-ის ანტიკური კოლექციის ნაწილი იყო, მეორე მსოფლიო ომის დროს კი გერმანიაში გაქრა. სავარაუდოდ, ის ამერიკელმა ჯარისკაცმა წაიღო. უცნობია, ვინ ინახავდა არტეფაქტს ამდენი წლის განმავლობაში. ძველმანების მალაზიაში არის უკანა შესასვლელი, სადაც ადამიანებს ანონიმურად ნივთების მიტანა შეუძლიათ, და ზუსტად ასე მოიქცა ქანდაკების უცნობი მფლობელი. მეცნიერები ამ დრომდე არკვევენ, ვისი ბიუსტია აღმოჩენილი – ეს შეიძლება იყოს პომპეუსი, მისი შვილი, ან იმპერატორი ნერონი.

სწოპილი ბანგსტერპი ომის მონაწილეთა შორის

რუსეთის პირველ არხზე, 9 მაისსადმი მიძღვნილ კონცერტზე, სცენაზე დამონტაჟებულ ეკრანზე მეორე მსოფლიო ომის მონაწილეთა ფოტოებს შორის ცნობილი ამერიკელი მძარცველების, ბონისა და კლაიდის ფოტო აჩვენეს.

სურათი ეკრანზე მაშინ გამოჩნდა, როდესაც ერთ-ერთი მომღერალი ასრულებდა სიმღერას „ომი რომ არ ყოფილიყო“. ორგანიზატორების ჩანაფიქრით, ეკრანზე ომის გამო დაშორებული წყვილების ფოტოები უნდა გამოჩენილიყო. პირველი არხის ვებგვერდიდან ტრანსლაციის ეს ეპიზოდი ამოიჭრეს. ბონი პარკერისა და კლაიდ ბეროუს ეს ცნობილი ფოტო 1933 წელს, მათ მკვლელობამდე ერთი წლით ადრე, ლუიზიანაში გადაღებული.

მომღერალ ჰასკის „ვიქტორია“ დაარსება

დილის „პოსტალიონის“ ეთერში ბავშვთა ხალხურ ანსამბლ „მართვისთან“ ერთად შესრულებული სიმღერის შემდეგ გააოხულარულე ბულ ჰასკის პატრონი გამოუჩნდა.

ჰასკი „პოსტალიონის“ თანამშრომლებმა მოაწესრიგეს და ერთ-ერთმა მათგანმა შეიფარა კიდევ. მას გამარჯვების დღესთან დაკავშირებით სახელი „ვიქტორია“ დაარქვეს.

მერილინ მონროს სურათი 195 მილიონად გაიყიდა

მსახიობ მერილინ მონროს პორტრეტი Christie's ჭეჭიონზე 195 მილიონ დოლარად გაიყიდა. ეს მე-20 საუკუნეში შექმნილი და აუქციონზე გაყიდული ხელოვნების ნიმუშისთვის რეკორდული ფასია.

ფერი მერილინის „ჰეპია. აუქციონის ორგანიზატორები ვარაუდობდნენ, რომ ლოტი დაახლოებით 200-მილიონ დოლარად გაიყიდებოდა. როგორც აუქციონის ორგანიზატორები აღნიშნავენ, პორტრეტი Shot Sage Blue Marilyn მეოცე საუკუნის ყველაზე ძვირადღირებული ნამუშევარი გახდა.

ამის გარდა, პორტრეტი აუქციონების ისტორიაში ლეონარდო და ვინჩის „სამყაროს მხსნელის“ შემდეგ ღირებულების მიხედვით მეორე ადგილზეა. და ვინჩის ნამუშევარი 2017 წელს 450,3 მლნ დოლარად გაიყიდა. 9 მაისს გამართული აუქციონის შემოსავალმა ჯამში 4317,8 მლნ შეადგინა. მიღებული თანხა გა-

დაეცემა საქველმოქმედო ფონდს, რომელიც დაკავებულია ჯანდაცვის სფეროში საბავშვო პროგრამებითა და განათლებით.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
 შპს „საქართველოს რესპუბლიკა“ №170

მთავარი რედაქტორი
სპარტაკ ძოგულია
 599 36-00-35

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი
 599 53-76-16;
ალექს
ასლანიშვილი
 599 56-81-86;

პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაქიძე
 514 33-33-24

გამომცემლობა:
 შპს „ახალი საუკუნე – გაზეთ საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 599 53-76-16; 599 36-00-35

შპს „თანამშრომელი“-გაზეთ საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 ტ: 599 79-76-79

იზაბელა სტამბა
„კოლორი“
 ე. პალდავაძის №3

კოლორი
 ჰაუფი

uac(უაკ)070.4(479.22)
 ს-323

2 009882 616932

ავტორთა სახურა დღევანდელ!
 რედაქციის მიერ შეუქმნათვი მასალაზე დაიბეჭდება
 ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შეხატულობა, გუდაამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს ავტორები.

გაზეთის მომავალი ნომერი გამოვა ორშაბათს, 16 მაისს

უსტორიის ვაჭარის ქარხანი:
 აუუ ფონი - 3.0261; აპარ - 3.1934
 ბრეტანული ბირჟის სტატიონი - 3.7387;
 100 რუბლი - 4.4197; თურქული ლირა - 0.2063;
 ანკარაში მონეტის მანეთი - 1.7852;
 1000 სომხური დრამი - 6.5705.

აპრილი 13 მაისისთვის

აღმოსავლეთი საქართველო:

ბარსი	ლამ	+5,	ლამ	+24
მთიანი რაიონები	ლამ	+0,	ლამ	+20

აღმოსავლეთი საქართველო:

ბარსი	ლამ	+5,	ლამ	+24
მთიანი რაიონები	ლამ	+1,	ლამ	+23
თბილისი:	ლამ	+9,	ლამ	+22

დაგვიკავშირეთ, მოგვწერეთ:
 ტელ: 599-79-76-79, 599-36-00-35
 ელ. ფოსტა: **sakresp@mail.ru**
 და **sakresp@top.ge**
 ვებ-გვერდი: **www.sakresp.ge**